

Universitätsbibliothek Wuppertal

Scholia in Sophoclis tragoedias vetera

Sophocles

Lipsiae, 1888

Εἰς Τραχίνιας

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5413)

ΕΙΣ ΤΡΑΧΙΝΙΑΣ.

Fol. 65 a

1 λόγος μὲν ἔστ' ἀρχαῖος· ὁ τρόπος ἀναχρονισμός· μεταγενέστερος γὰρ ὁ Σόλων. φασὶν Ἀθηναίους αἰτήσασθαι Σόλωνα νόμου γραφήν, τὸν δὲ δεδιότα τὸ ἀφίκορον αὐτῶν ὄρκον αἰτῆσαι αὐτοὺς ἐπιμεῖναι 5 [δὲ] δεκαετίαν, παρενλαβόμενον δὲ μήποτε μένοντα ἀναγκάσσει μεταθεῖναι τι τῶν νομίμων ἀναχωρῆσαι πρὸς Ἀνδρῶν καὶ Κροῖσον· δεξάμενος δὲ αὐτὸν ὁ Κροῖσος δείκνυσι πάντα τὸν πλοῦτον καὶ στρατιώτας ἐν ὅπλοις χρυσοῖς βωμόν τε Ἀπόλλωνος δόλοχρυσον, 10 καυχώμενος δὲ ἡρώτα αὐτὸν τίς πάντων ἀνθρώπων εὐδαιμονέστερος, ὁ δὲ ἔφη Κλέοβιν καὶ Βίτωνα· λυπηθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς ἡρώτα τὸν τὰ δεύτερα φέροντα, τούτου δὲ πάλιν ἕτερον προβαλομένου ἡγανάκτησε Κροῖσος ἐπεὶ μηδὲ τὰ δεύτερα τῆς εὐδαιμονίας αὐτῷ 15 δέδωκεν· ὁ δὲ Σόλων συνεῖς τὴν λύπην ἀπεφώνητο ὅτι τέλος [ἔστιν] ὄρα μακροῦ βίου· φασὶ δὲ αὐτοῦ τὸ

3 φασὶν Ἀθηναίους κ. ἔ.] cf. Herodot. I, 29 sqq. φασὶ δὲ Triclinius. — 5 ἐπέμενε δὲ δεκαετίαν παρενλαβόμενος δὲ L, corr. Br. — 6 δὲ inclusi. — 12 εὐδαιμονέστατος Neuius. — 14 προβαλλομένου L, correxi. — 17 τέλος ἔστιν ὄραμα βίου L, correxi coll. schol. Eur. Andr. v. 100: τέλος ὄρα μακροῦ βίου (Leutsch. par. II, 773, 21; cf. I, 315, 12. II, 665, 12: τέγμα δ' ὄραν βίοτιο, Σόλων). αὐτόν] αὐτόν L, corr. Neuius.

τηνικαῦτα πόλεμον αἰρομένου πρὸς Πέρσας χρῆσθῆναι
παρὰ τοῦ θεοῦ

Κροῖσος Ἄλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει·

ὁ δὲ νομίσας περὶ τῆς Περσῶν ἀρχῆς αὐτὸν λέγειν
ἐπολέμησεν καὶ ἡττηθεὶς ἐν πυρὶ βέβληται ὑπὸ Κύρου,
καίόμενος δὲ Σόλωνα ἐπεκαλεῖτο· Ἀπόλλων δὲ ὕμνον
ἐπιβαλὼν ἔσβεσε τὸ πῦρ, Κύρου δὲ ἐρωτήσαντος διηγέ-
σατο αὐτῷ τὸ ἀπόφθεγμα τοῦ φιλοσόφου ὅθεν θαν-
μάσας τε καὶ ἐννοήσας τὸ τῆς τύχης ἄδηλον μετὰ
τιμῆς ἀπέπεμψεν Κροῖσον.

4 ἐγὼ δὲ τὸν ἐμόν· ἐγώ, φησί, τὸν ἐμόν αἰῶνα
καὶ πρὸ θανάτου διέγνωκα βαρὺν ὄντα καὶ ἀπεχθῆ
καὶ δυστυχή.

7 ἐν Πλευρῶνι πόλις Αἰτωλίας.
15 νυμφίων ὄκνον· νυμφίων ἀντὶ τῶν νυμφευμάτων
καὶ μνηστευμάτων, ὄκνον δὲ τὸν φόβον· Ὅμηρος

ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν·

εἰ δὲ γράφεται ὅτλον τὴν ταλαιπωρίαν ἢ [Ὅμηρος] τὸ
μεμορημένον καὶ πεπωμένον· Καλλίμαχος

20 κενεὸν πόνον ὀτλήσαντες.

γράφει ὅτλον· ἡδεῖα δὲ ἡ φράσις καὶ ἡ ἱστορία.

12 ἐλικτός· διὰ τὸ σκολιὸν τῶν ῥευμάτων.

13 βούκρανος· οἱ ποταμοὶ βούκρανοι διετυποῦντο

1 αἰρομένου L, correxi. — 12 πρὸ τοῦ θανάτου l. — 15
νυμφίων (ut in textu) utrobique L. — 17 Il. ε 255. ἐπιβή-
μεναι l. — 18 Ὅμηρος inclusi. — 19 καὶ Καλλίμαχος l. — 20
fr. 274.

ἢ ὅτι μυκηθμῷ εἰσι παραπλήσιοι περὶ τὰς ἐκβολάς·
 Ὅμηρος

τοὺς ἐκβαλλε <θύρῳξε> μεμυκῶς ἤντε ταῦρος·

ἢ ὅτι σχίζουσι τὴν γῆν ὥς βόες· ἢ διὰ τὸ τὰς κατα-
 νομὰς παρὰ ποταμοὺς εἶναι.

5

ἐκ δὲ δασιῶν γενειάδος· ὁ νοῦς, ἐκ δὲ τῆς δασύ-
 τριχος γενειάδος αὐτοῦ κατέρρει πληθὺς ὑδάτων ὥς
 ἀπὸ κρήνης· παροιμία ἐκ πολλοῦ εἰρημένη.

14 κρηναίου ποτοῦ] λείπει τὸ ὥς, ὥς ἀπὸ κρήνης.

19 ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνός· τοῦτο γὰρ ἦν παρὰ 10
 Οἰνέως ὠρισμένον, τῷ νικῶντι Ἀχελῷον αὐτὴν δώσειν.

21 ἐκλύεται με· ἀντὶ τοῦ ἀπαλλάττει με καὶ
 ἔλευθεροῖ τοῦ φόβου τοῦ Ἀχελῷου περιγενόμενος.

καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων· τὸν τρόπον τῆς πρὸς
 ἀλλήλους αὐτῶν μάχης οὐκ ἂν διείποιμι (ἐδεδόκει 15
 γὰρ), ἐκεῖνος δ' εἶποι ὅς ἄφοβος αὐτῶν τὴν μάχην
 θεωρῶν ἐκάθητο· Ὅμηρος

ἐνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν
 ὅς τις ἔτ' ἄβλητος.

23 θάκων] θᾶκος ἢ καθέδρα.

20

24 ἐγὼ γὰρ ἤμην· δασέως ἵνα συνάδῃ τῷ

ἀλλ' ὅστις ἦν

θακῶν ἀταρβῆς τῆς θέας·

οἱ δὲ ψιλῶς ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον.

25 μή μοι τὸ κάλλος· μή διὰ τὸ κάλλος ἀλγηδόνι 25
 περιπέσω τῷ Ἀχελῷῳ γαμηθεῖσα.

3 II. φ 237. ἐκβαλεν L, corr. l. — 18 II. δ 539. —
 21 ἤμην (ut in textu) L. τῷ] τὸ L, corr. Br. — 22] v. 22.

26 τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος· ὁ πρόταυις τοῦ
ἀγῶνος· τὸ δὲ ὅλον οὕτως ἔχει, ὁ ἀγώνιος Ζεὺς εὐτυ-
χῶς τῷ ἀγῶνι τέλος ἐπέθηκεν, ἐμοὶ δὲ οὐκ εὐτυχῶς,
εὐτυχῶς μὲν ὅτι ἀπήλλαξέ με τοῦ Ἀχελφῶν οὐκ εὐτυ-
5 χῶς δὲ ὅτι καὶ νῦν οὐχ ἤττον ἀγωνιῶ διὰ τὴν
Ἡρακλέους ἀπουσίαν.

27 λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ κριτόν· ἀντὶ τοῦ ἐκ-
κριτον.

28 ξυστᾶς] ἀντὶ τοῦ συνελθοῦσα· τρέφω δὲ ἀντὶ
10 ἔχω, αὖξω. διὰ τὸ καὶ <νῦν> περὶ Ἡρακλέους ἀγωνιᾶν.

29 προκηραίνουσα· ἀγωνιῶσα, μεριμνῶσα κατὰ
τὸ κέαρ ὃ ἐστὶν ἐν βάθει βουλευομένη· καὶ Εὐριπίδης

τί ποτ', ὦ τέκνον, τάδε κηραίνεις;

νῦξ γὰρ εἰσάγει· ἀντὶ νυκτὸς ἔρχεται καὶ νυ-
15 κτὸς ἐξορμαῖται ὥς μὴ διαδοχὴν μοι τῶν πόνων
γενέσθαι.

32 γήτης· γεωργός, ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος· ἐκ-
τοπον δὲ ἔξω καὶ πόρρω οὔσαν.

35 λατρεύοντά τω] ὑπηγετοῦντα τῷ Εὐρύσθει.

20 36 ὑπερτελής· ἀντὶ ὑπὲρ τὸ τέλος γέγονεν οἶον
τοῦ τέλους τῶν ἄθλων κρείττων ὥφθη κατορθώσας
αὐτούς· ἢ ὑπέρτερος αὐτῶν ἐστὶν, ἐγκρατὴς καὶ
ὑπεράνω.

39 ἐν Τραχῖνι· πόλις Θετταλίας εἰς ἣν Ἡρακλῆς
25 κατάρκησεν διὰ τὸν τοῦ Ἰφίτου φόνον κατὰ τὸν νόμον.

1 ἔθηκεν L. — 2 Ζεὺς εὐτυχῶς] Ζεὺς εὐτυχῆς L, correxi.
— 10 διὰ τὸ — ἀγωνιᾶν] post ἐκκριτον schol. v. 27 scripta in
L huc collocavit Br. νῦν addidi. περὶ τοῦ Ἡρακλέους l. — 13
Hippol. v. 223. — 17 γήτης (ut in textu) eraso i L. — 25
φόνον] νόμον L, νόμον l, corr. man. rec. in marg. L.

40 ξένῳ παρ' ἀνδρί: τῷ Κήνκι ὃς ἦν παῖς Ἀμφιτρυῶνος ἀδελφοῦ· καὶ Ἡσίοδος

Τρηχίνα δέ τοι παρελεύνω
εἰς Κήνκα ἄνακτα.

Fol. 65b

42 αὐτοῦ] ἀντὶ ὑπὲρ αὐτοῦ.

5

43 σχεδὸν δ' ἐπίσταμαι] ὑποπτεύω, ὑπονοῶ, οἶμαι.

45 ἀκήρυκτος μένει: ἄσημος, οὐ μηνυόμενος ὅπου πότ' ἐστίν· ὃν οὐδεὶς ἐλθὼν κηρύττει καὶ ἀπαγγέλλει ποῦ πότ' ἐστίν.

47 δέλτον λιπὼν ἔστειχε: ὡς τοῦ Ἡρακλέους τύπον 10 διαθήκης γράψαντος εἰς δέλτον καὶ καταλειποτός [ὥς] εἰ μὴ ἔλθοι διὰ τοσούτου χρόνου γνῶναι αὐτὸν τελευτῶντα <καὶ> μετὰ τοὺς ἑ' μῆνας ἀναγνοῦσαν ποιήσαι αὐτὴν τὰ ἐντεταλμένα.

48 θεοῖς ἄρῶμαι: εὐχομαι μὴδὲν λυπηρὸν ἐγ- 15 γεγραμμένον ἔχουσαν λαβεῖν πημονῆς ἄτερ.

50 πανδάκρυντ' ὀδύρματα: διὰ πανδακρύτων ὀδυμάτων ὡς τὸ

διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα.

52 φρενοῦν] νοουθετεῖν, εἰς φρόνησιν ἄγειν. 20

53 τὸ σόν: τὸ σοὶ συμφέρον ἢ τόσον ἀντὶ τοῦ ὀλίγον.

54 πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις: ἦσαν γὰρ αὐτῇ παῖδες ἕξ Ἡρακλέους Ὀλλος, Κτήσιππος, Γληνός, Ὀνειτής· ἔστι δὲ Ἡρακλεῖ καὶ ἕτερος Ὀλλος ἐκ Μελίτης. 25

3 Scut. v. 353. δ' ἔτοιμοι παρελάνομεν L. — 10 ἔστειχεν L. — 11 ὥς inclusi. — 13 καὶ add. Br. — 14 αὐτὴν] αὐτὸν L, corr. Lasc. — 15 εὐχομαι] τοῖς θεοῖς addit l. ἐγγεγραμμένην L, corr. Lasc. — 19 II. κ 469. — 20 νοουθετοῦν L, corr. Lasc. — 24 γληνολίτης L, Γληνός Ὀλίτης Lasc., corr. Dind. ex Apollod. II, 7, 8.

56 εἰ πατὴρ | νέμοι τιν' ὦραν· ὦραν φροντίδα·
καὶ Ἡσίοδος

ὦρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται·

ὁ δὲ νοῦς, ἵνα μάθῃς εἰ φροντίζει τοῦ πατρὸς ὑπὲρ
5 τοῦ δοκεῖν καλῶς διαπράττεσθαι.

58 ἀρτίπους <θροφῶσαι>· ὅ ἐστιν ἀρτίως καὶ ἡρ-
μοσμένως τῷ καιρῷ πορεύεται.

59 πρὸς καιρὸν] κατὰ καιρὸν.

60 τάνδρῃ] τῷ Ἰλλῷ.

10 61 ἀγεννήτων] δυσγενῶν.

63 ἐλευθέρον] σπουδαῖον καὶ ἐλευθέρῳ πρέποντα.

64 εἰ διδακτά μοι] εἰ προσήκει μοι μαθεῖν.

65 ἐξενωμένου] ἐν ξένῃ διατρίβοντος.

68 ἰδρῶσθαι] διάγειν.

15 69 τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον· ἀντὶ τοῦ ἐνιαυ-
τόν· ἅπαξ γὰρ τοῦ ἔτους ἀροτριᾶται ἡ γῆ.

70 Ἀνδρῇ γυναικὶ] τῇ Ὀμφάλῃ.

λάτρῃ] δοῦλον.

πνεῖν] ὑπηρετεῖν.

20 71 πᾶν τοίνυν εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη· ἀκούσεται τοίνυν
τις ὅτι Ἡρακλῆς πᾶν αἰσχρὸν ὑπέμεινεν εἰ ἀληθῶς
ὑπέστη τὸ δουλεύειν τῇ Ὀμφάλῃ.

72 ἐξαφείθαι] ἀφείθῃ, ἀπηλλάγῃ τοῦ δουλεύειν.

74 Εὐβοῖδα χώραν· ἐνιοὶ φασι καὶ Θεσσαλίας
25 εἶναι Οἰχαλίαν, οὐδὲν δὲ ἄτοπον συνωνυμεῖν.

77 τῇσδε τῆς χώρας] τῆς Εὐβοίας.

79 ὥς οἱ τελευτήν τοῦ βίου· ἔλεγεν, φησὶν, ὅτι

1 ὦραν (in scholio) L. — 3 Opp. v. 30. — 5 διαπράττε-
σθαι] πράττειν Br. — 13 διατρίβοντα L, corr. Br. — 15
ἄροτρον (ut in textu) L.

ἐν Οἰχαλία τεθνήξομαι ἢ σφθεῖς εὐδαιμονήσω τὸν ἐπίλοιπον χρόνον.

82 ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε: ἐν κινδύνῳ καὶ ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἵσταμένῳ οὐ πορεύσῃ συλληψόμενος αὐτῷ καὶ συναγωνιούμενος;

5

83 ξυνέροξων] τῷ πατρί.

86 εἰ δὲ καὶ ἡπιστάμην ἢ προηκηκόειν, φησίν, ὅτι ταῦτα προεῖπεν πάλαι ἂν ἐγὼ συμπαρήμην αὐτῷ.

Fol. 66a

92 χάρεϊ νῦν, ὦ παῖ: καὶ νῦν, φησίν, ὦ παῖ, ἔπιθι· καὶ γὰρ τὸ βραδέως τὰ δέοντα ποιεῖν ἐπειδὴν 10 ἀκούσῃ τις κέρδος ἀποφέρεται τουτέστι καὶ εἰ βραδέως ἤκουσας καὶ ὠφελήσεις αὐτὸν παραγενόμενος κέρδος σοι ἔσται.

94 αἰόλα νύξ: μέλαινα ὥς οἱ νεώτεροι· ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα ἢ νύξ ἢ ταχεῖα διὰ τὸ

15

νυκτὶ θοῇ

παρ' Ὀμήρῳ· τίκει δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνατέλλειν ποιεῖ.

95 φλογιζόμενον] ἀντὶ τοῦ λάμποντα.

96 Ὀμηρος

Ἡέλιος ὅς πάντ' ἐφορᾷ.

20

αὐτῷ] παρακαλῶ.

97 τὸν Ἀλκμήνης: λείπει παῖδα.

98 πόθι] λείπει οἴκῃ, διατρίβει.

100 ἢ ποντίους αὐλῶνας: τοὺς παρὰ θάλατταν τόπους στενοὺς, ἐκ δὲ τούτου τὰ πελάγη φησίν· ἄρα 25 οὖν ἐν θαλάττῃ ἐστίν; ἢ ἀντὶ τοῦ νήσους· αὐλῶν γὰρ

14 ὥς] καὶ L, corr. Lasc. — 16 II. μ 463, al. — 20 Od. λ 109, al. — 25 ἄρα L, corr. Lasc. — 26 αὐλῶν] λ ex τ.

τὸ στενόμενον πέλαγος, ἀπὸ δὲ τοῦ πελάγους τὸ
περιεχόμενον ὑπ' αὐτοῦ δημοῖ ὃ ἐστὶ τὰς νήσους.

101 ἢ δισσεῖσιν ἀπείρουσιν: ἀντὶ τοῦ καὶ πρὸς
τὰ ἑῷα καὶ δυτικά.

5 102 ὃ κρατιστεύων: ὃ νικῶν πάντας τοὺς θεοὺς
κατὰ τὸ ὀπτικόν· καὶ Ὅμηρος

ὃς πάντ' ἐφορᾷ.

103 ποθομένῃ] ἀντὶ τοῦ ποθοῦση.

104 τὰν ἀμφινεικῇ Δηϊάνειραν: τὴν περιμάχτην·
10 πυνθάνομαι, φησί, τὴν ἀμφινεικῇ Δηϊάνειραν μηδέ-
ποτε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀδακρῦτους ἔχειν ἀλλ' αἰεὶ τῷ
πόθῳ τῶν δακρύων νικωμένην ὀδύρεσθαι· ἀθλίαν δ'
ὄρνιν τὴν ἀλκυνόνα φησὶν ἢ τίκει ἐν ταῖς ὑφάλοις
πέτραις εἴτα τῶν ὠν ἀφανιζομένων δακρῦει.

15 λείπει ἢ διὰ.

105 οἷα] ἐπιρρηματικῶς.

ἄθλιον ὄρνιν] γράφε ἄλιον ὄρνιν, ἀλκυνόνα· ἢ
ἀηδόνα.

106 οὐποτ' εὐνάζειν: τὸν πόθον τῶν δακρύων
20 κοιμίζειν ἀλλ' ἡττᾶσθαι καὶ αἰεὶ δακρῦειν.

ἀδακρύτων] πολυδακρύτων.

107 ἀλλ' εὐμναστον ἀνδρὸς: ἀλλὰ τὸ δεῖμα τὸ
ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς αἰεὶ μνημονεύουσιν ἐν ταῖς ἀνάνδροις
κοίταις τρῦχεσθαι κατὰ ψυχὴν.

25 109 ἐνθυμίῳ εὐναῖς: ταῖς μεριμνητικαῖς, ταῖς
πολυφροντίστοις, ἀνανδρώτοισι δὲ ταῖς ἐρήμοις τοῦ
ἀνδρὸς.

4 ἑῷα] ἑω L, ἐω l, corr. Lasc. — 6 καὶ — ἐφορᾷ] post
δυτικά schol. v. 101 scripta in L, corr. Br. — 7 Od. l 109, al.
— 12 ἀθλίαν] ἄλιον Lasc. — 16 ἐπιρρηματικῶς] post περι-
μάχτην schol. v. 104 insertum in L separavit Dind. — 17
ἀλκυνόνην L, corr. Dind. ἀλκυνόνα <ἢ ἄθλιον> ἀηδόνα Otto Pauli.

112 τὸ πολλὰ πρὸς τὸ κύματα.

ὥστ' ἀκάμαντος | ἢ νότου: ὥσπερ γὰρ ἂν τις θεωροίη κυματουμένην τὴν θάλατταν ἢ νότου πνέοντος ἢ βορέου, τῶν δὲ κυμάτων τὰ μὲν ἐπιόντα τὰ δὲ ἀπερχόμενα οὕτως καὶ τὸν Ἡρακλέα καθάπερ τι πέλαγος 5 κακῶν τὸ μὲν [τι] παρὸν λυπεῖ τὸ δ' αὐξόμενον ἀπόκειται.

116 Καδμογενῇ: τὸν Θηβαγενῇ Ἡρακλέα· Ἡσίοδος

ῥφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη.

117 τρέφει, τὸ δ' αὖξει] ἀντὶ τροφῆς καθημερινῆς 10 καὶ αὐξήσεώς εἰσιν αὐτῷ οἱ πόνοι.

τρέφει: ἀντὶ ἔχει, τὸ δὲ αὖξει ἀντὶ τοῦ αὖξεται· οὕτω φησί, τὸ μὲν τῶν κακῶν ἔχει αὐτὸν τὸ δὲ αὖξεται κατ' αὐτοῦ. ἄλλως: τρέφει ἀντὶ τοῦ τριβεῖ κατὰ ἀντιφρασιν· ἔστι γὰρ οὕτω, τὸ μὲν αὐτὸν καταπονεῖ παρὸν 15 τὸ δ' αὖξει καὶ κορυφοῦται· ἢ ὅτι οἰκείον τοῦ ἥρωος τὸ τρέφει καὶ αὖξει ὥστε τρέφεσθαι αὐτοῦ τὴν ἀρετὴν διὰ τῶν πόνων ὡς Ἰσοκράτης „οἷς τοῦ βίου ἀρετὴ τηλικούτου εὐδοξίας χαρακτηῖρα ἐχαρίζετο“· βίου δὲ πέλαγος τὸν χειμαζόμενον βίου. 20

118 πέλαγος | Κρήσιον] ὡς πᾶν χειμαζομένης τῆς περὶ Κρήτην θαλάσσης.

119 ἀλλὰ τις θεῶν: θάρρει, φησὶν, ὦ Διάνειρα· θεῶν γὰρ τις αὐτὸν ἀναμάρτητον καὶ δίκαιον ὄντα κωλύει ἀπὸ τοῦ Ἄιδου· ἢ ἀναμπλάκητον ἐπιτυχῇ παρὰ 25

4 et 5] ἐπιόντα et ἀπερχόμενα L, correxi. — 6 τι inclusi. — 9 Theog. v. 530. — 14 ἄλλος L, corr. l. — 18 ὡς] καὶ l. Ἰσοκράτης] Demon. p. 3d: οἷς ἢ τῶν τρόπων ἀρετῇ — χαρακτηῖρα τοῖς ἔργοις ἐπέβαλεν. — 25 ἀναμπλάκητον L. ἐπιτύχη L, corr. Lasc.

τὸ μὴ ἀναπλακεῖν οἶον κωλύει αὐτὸν μὴ ἐπιτυχεῖν
τοῦ Ἄιδου.

120 ἀναμπλάκητον] ἄπταιστον.

122 ὦν ἐπιμεμφομένης: περὶ ὦν μεμφομένης ὅτι
5 προσηκόντως ὁδύρη· θεοὶ γὰρ αὐτὸν σφάζουσιν.

ἀδεῖα μὲν ἀντία δ' οἶσω: οἷς περὶ τοῦ Ἡρακλέους
φρονεῖς ἐρῶ· τὸ δὲ ἐξῆς ἐπάγει ὥστε μὴ χρῆναι αὐτὴν
ἀποβάλλειν τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα περὶ αὐτοῦ· ἡδεῖα ὅτι
φησὶν αὐτὸν ξῆν, ἀντία δὲ ὅτι τὸ ἐναντίον νομίζει
10 Δηιάνειρα ὡς ἀποθανόντος αὐτοῦ.

ἀντία] ἀντίον σοί.

οἶσω] ἀντὶ λέξω.

124 οὐκ ἀποτρύνειν: οὐκ ἀπογνῶναι, οὐκ ἀποκά-
μνειν, οὐκ ἀποβάλλειν, οὐκ ἀποδοκιμάζειν.

15 126 ἀνάλγητα γὰρ οὐδ' | ὁ πάντα κραίνων: οὐδὲ
γὰρ ἔλνυα τοῖς ἀνθρώποις ὁ Ζεὺς τὰ πρᾶγματα
πεποιήκε·

δοιοὶ γὰρ τε πίδιοι·

οἶον συμμιγνύουσιν οἱ θεοὶ τὰ πρᾶγματα τοῖς ἀνθρώ-
20 ποῖς πῆματι καὶ χαρᾷ καὶ στρέφουσιν ὀξέως τὰ πρᾶγ-
ματα ὥσπερ τὰς τῆς ἄρκτου στροφάς.

129 ἀλλ' ἐπὶ πῆματι καὶ χαρᾷ: ἐπὶ χαρᾷ δὲ καὶ
πῆματι πᾶσι κυκλοῦσιν οἱ θεοί· πῆμα δὲ ἀντὶ πῆματι
κατὰ ἀποκοπήν.

25 ποτὲ μὲν ἐπὶ πῆματι ποτὲ δὲ ἐπὶ χαρᾷ.

1 ἀναπλακεῖν] ἀμπλακεῖν Neuius. — 4 ἐπιμεμφομένα σοι
(σ' Wolffius): περὶ ὦν μεμφομένη σοι (σ' Wolf.) ὅτι (οὐ) προσ-
ηκόντως Lasc. — 7 φρονεῖς ἐρωτῶ δὲ L, in marg. ζτ, correxi.
— 8 ἡδεῖα] ἡ δὲ L, correxi. — 18 Π. ω 527. — 23 πῆμα]
πῆμα L, correxi.

130 πᾶσι κυκλοῦσιν· ἀντὶ κυκλοῦνται τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα· ἢ τὸ κυκλοῦσιν ἐπὶ τῶν θεῶν.

οἷον ἄρκτου τροφάδες· τὰς ἄρκτους παρέλαβεν ἐπεὶ διαφανεῖς τέ εἰσιν καὶ ἡσυχαιτέραν ποιοῦνται τὴν κίνησιν· καθόλου γὰρ ὀξύτερον τὰ νότια κινοῦνται 5 διὰ τὸ μέζονα κύκλον ὁδεύειν· Ἄρατος

αὐτοῦ καὶ κριοῖο θωάταταί εἰσι κέλευθοι.

Fol. 66b

136 στέρεσθαι] ἀντὶ τοῦ λυπεῖσθαι καὶ στέρεσθαι χαρᾶς· τίνος δὲ στέρεσθαι; δῆλον ὅτι τοῦ χαίρειν.

137 ἂ καὶ σὲ τὴν ἄνασσαν· ἄπερ καὶ σὲ λέγω 10 χορῆναι φρονεῖν καὶ χορησταῖς ἐλπίσι βόσκεισθαι· ἢ οὔτως, ἂ καὶ σὲ βούλομαι φροντίζειν ὅτι τρέπονται καὶ ἐκ κακῶν ἐπὶ ἀγαθὰ τὰ ἀνθρώπινα.

140 Ζῆν' ἄβουλον· δύσβουλον καὶ κακόβουλον, μὴ βουλευόμενον τοῖς ἰδίους παισὶ τὸ συμφέρον διὸ 15 μηδὲν φαῦλον περὶ Ἡρακλέους ἔλπιζε· οὐ γὰρ παρορᾷ τοῦ ἑαυτοῦ παιδὸς ὁ Ζεὺς.

141 ἐξ ἀκοῆς ἐλήλυθας, τῶν ἐμῶν αἰσθομένη κακῶν.

144 τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε· ἢ γὰρ νέα ἡλικία 20 ἐν τοῖς τόποις τῆς ἀμεριμνίας βόσκεται· τὸ δ' αὐτοῦ τινες φιλοῦσιν καὶ νοοῦσιν αὐτόθι, ἔνιοι δὲ δασύνουσιν ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ, τοῖς ἰδίους ἑαυτοῦ τόποις ἀμερίμνως βόσκεται τὸ νεάζον καὶ οὔτε καύματι φθείρεται οὔτε ὑετῷ οὔτε ἀνέμων σφοδρότητι ἀλλὰ ταῖς ἡδοναῖς εἰς 25 ὕψος εὐθυμίας αἴρεται· ἕως τις γαμηθῇ οὐδέν, φησί, ταράττει τὴν νέαν ἡλικίαν ἀλλ' ὥς τεῖχος ἀρραγὲς οὐ

3 ἄρκτου τροφὰς παρ. Lasc. — 7 Phaenom. v. 225. — 11 χορησταῖς] sumtum ex v. 125 (ἐλπίδα τὴν ἀγαθάν).

φθείρεται ὑπὸ τινος οὕτως οὐδὲ ἡ νεότης ἐστηριγμένη
ὑπὸ ἀμεριμνίας τῶν ἐν <τῷ> βίῳ κακῶν.

νέα γὰρ φροντίς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.

145 οὐ θάλλπος κ. ἐ.] ἀντὶ οὐδεμία μεταβολή.

5 147 ἡδοναῖς — ἐξαίρει] ταῖς εὐθυμίαις ἐξυψοῖ.

148 ἐς τοῦθ' ἕως τις ἀντὶ παρθένον: τὸ τηνικαῦτα
ἐπειδὰν γαμηθεῖη τις εἰς τὰ κατ' ἐαυτὴν ἀποβλέπουσα
καὶ συνοῶσα <ὡς> ἔξω τῆς ἀμεριμνίας εἰς φροντίδας
εἰσῆλθεν οἰκτερίζει τὰ κατ' ἐμέ.

10 150 ἡ πρὸς ἀντὶ τῆς ὑπέρ.

151 τὸ αὐτοῦ ὡς πρὸς τὸ νέον ἀποδέδωκεν.

153 πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ' ἔργαγε: τὰ μὲν ἄλλα
πάθη τοῦ Ἡρακλέους πολλάκις ἀπωδυσάμην ἐν δὲ νῦν
εἰπεῖν βούλομαι οἶον οὐκ εἰρηκὰ πῶ.

15 155 ὅτι πρὸ πολλοῦ χρόνου χρησμὸς ἦν αὐτῷ
δεδομένος.

161 νῦν δ' ὡς ἔτ' οὐκ ὦν: αἰὲ μὲν ἐξήει ὡς
ἐπὶ ὁμολογούμενῳ κατορθώματι νῦν δὲ ὡς τεθνηξό-
μενος ἐντετέλατό μοι ἵνα πρόνοιαν ἄλλου ἀνδρὸς
20 ἔμαντῇ ποιήσωμαι, εἶπε δὲ καὶ περὶ τῆς ἐκάστου τῶν
τέκνων μερίδος.

162 χρεὶ ἢ μ' ἐλέσθαι κτῆσιν: ἔλεγεν προσήκειν
ἐμὲ λαβεῖν τὴν προῖκα καὶ τὰ δῶρα ἃ ὑπὲρ τοῦ λέχους
ἐκτησάμην.

25 ἢ προνοεῖσθαι ἐτέρου ἀνδρὸς ἢ σφάζειν τὸ λέχος.

167 τοῦθ' ὑπεκδραμόντα] διαφυγόντα τὸν θάνατον.

2 τῷ add. l. — 3 Eurip. Med. v. 48. — 7 γαμηθῇ Br. —
8 ὡς addidi. — 11 τὸ νέον] τὸν νέον L, corr. Neuius (v. 144
τὸ γὰρ νεάζον). — 19 προνοίαι — ποιήσωμαι L, corr. Lasc. —
22 χρεε' ἢ etiam in textu L, χρεῖη Br. μέλεσθαι (ut in textu)
L, corr. l.

169 τοιαῦτ' ἔφραξε· ἡ δέλτος τοιαῦτα ἔλεγεν παρὰ
θεῶν εἰμάρθαι ὥστε τούτων θάτερον ἀντὶ τέλος
ἔσεσθαι τῶν πόνων.

170 τῶν Ἑρακλείων] τῶν ἑαυτοῦ πόνων τὸ τέλος·
πολὺ δὲ τὸ τοιοῦτο εἶδος παρὰ ποιηταῖς.

172 Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων· τὴν ἐν Δωδώνῃ
τῆς Θεσπρωτίας φηγὸν ἐφ' ἣ δύο περισσευαὶ καθή-
μεναι ἔμαντεύοντο· ὥς ἀπ' εὐθείας δὲ τῆς ἡ Δωδῶν
ὡς Πλευρών· Ὀμηρος δὲ Δωδώνην εἶπεν. εἰς τὸ
αὐτό· ὑπεράνω τοῦ ἐν Δωδώνῃ μαντείου δύο ἦσαν ¹⁰
πέλειαι δι' ὧν ἔμαντεύετο ὁ Ζεὺς ὡς Ἀπόλλων ἀπὸ
τρίποδος· οἱ μὲν οὕτω λέγουσι θεσπίζειν οἱ δὲ οὕτω
τὰς ἱερείας γραίας οὔσας· καὶ γὰρ τοὺς γέροντας οἱ
Μολοσσοὶ πελίους ὀνομάζουσιν· Ἡρόδοτος δὲ ἐν β'
φησὶ „Πελειάδες δέ μοι δοκέουσι κεκλησθαι πρὸς ¹⁵
Δωδωναίων αἱ γυναικες διότι βάρβαροι οὔσαι ἐδό-
κουν ὁμοίως ὄρουσι φθέγγεσθαι, μετὰ δὲ χρόνον δο-
κοῦσιν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθέγγεσθαι“ „ἐπεὶ περ ἐκ
Θηβῶν Αἰγυπτίων ἦσαν“. Εὐριπίδης τρεῖς γερονεῖαι
φησὶν αὐτάς, οἱ δὲ δύο καὶ τὴν μὲν εἰς Αἰβύην ἀφ- ²⁰
ικέσθαι Θήβην εἰς τὸ τοῦ Ἀμυμονος χρηστήριον τὴν
<δὲ> περὶ τὴν Δωδώνην ὡς καὶ Πίνδαρος Παιᾶσιν.

173 καὶ τῶνδε ναμέρτεια· καὶ τῶν εἰρημένων ὑπὸ
Ἑρακλέους ἀλήθεια νῦν ἀποβαίνει ἐν τῷ παρόντι
χρόνῳ ὥστε ὁπότερονπραχθῆναι.

5 τοιοῦτον Lasc. — 9 Ὀμηρος] Π. β 750, al. — 14 πελίους]

πολιούς, ι ε x, L (in marg. (πε)λει^{ον} i. e. πελείους (Br.)), corr. Arcadius p. 41, 3. Ἡρόδοτος] cap. 57. — 18 ἐπεὶ περ — ἦσαν] cf. Herod. cap. 55. — 19 Εὐριπίδης] fr. 1010. — 20 οἱ δὲ] Herodotus l. c. — 22 δὲ add. Br. Πίνδαρος] fr. 36. — 23 ναμέρτεια (ut in textu) L, corr. Lasc. ὑπὸ τοῦ Ἑρακλέους l.

176 μένειν] ἀντὶ τοῦ ζῆν.

178 εὐφημίαν νῦν ἴσχ' εὐφημα φώνει.

Fol. 67 a

179 πρὸς χαρὰν] πρὸς ἡδονήν.

πρὸς χαρὰν λόγων: πρὸς χάριν ἀπαγγελοῦντα,
5 λόγων ἡδονὴν διδόντα· ἐκ τοῦ στεφάνου δὲ στοχάζε-
ται ὅτι μέλλει χρηστὰ ἀπαγγέλλειν.

181 ὕκνου] φόβου· Ὀμηρος

ὀκνεῖω δ' ἵππων.

185 τάχ' ἀντὶ τοῦ εὐθέως.

10 188 ἐν βουθερεῖ λειμῶνι: μέγα θέρος ἔχοντι ὃ
ἔστι λήιον· τὸ γὰρ βου ἐπιτατικόν ἐστιν· ἢ τῷ σφόδρα
βαλλομένῳ καὶ θερομένῳ ἤγουν θερμαινομένῳ ὑπὸ
τοῦ ἡλίου. ἄλλως: βουθερεῖ ἢ ὄνομα τοῦ λειμῶνος ἢ
πολυθερεῖ· τὸ γὰρ βου ἐπιτατικόν ἐστιν· ὃ ἔστι πολ-
15 λόκις θεριζομένῳ ἵν' εἴπῃ πολυφόρῳ ἢ ὑπὸ βοῶν
θεριζομένῳ τοῖς ὁδοῦσι τουτέστι βοῦς τρέφοντι.

192 αὐτὸς δὲ πῶς ἔπεστιν: εἰ εὐτυχεῖ ὁ Ἡρακλῆς
πῶς ἔπεστιν ὁ Αἰχας καὶ οὐκ ἦλθε ταχέως ἀπαγγέλλων;

193 οὐκ εὐμαρεῖα χρώμενος: οὐ δαστῶνῃ, οὐ
20 καταφρονήσει σοῦ ἔπεστιν ἀλλὰ κρινόμενος ὑπὸ τῶν
πολιτῶν· τὸ δὲ οὐ πολλῇ ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγῃ· τινὲς
δὲ οὕτως, οὐκ εὐχερεῖα ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔστιν αὐτῷ εὐ-
χερὲς παραγενέσθαι.

194 Μηλιεὺς ἄπας λεώς: Μηλιεῖς ἔθνος Θεττα-
25 λικὸν πλησίον Τραχίνος· Μηλία δὲ ἡ πόλις καλεῖται.

196 τὸ γὰρ ποθοῦν] τὸ ποθοῦμενον.

197 μεθεῖτο] ἀπολύσειεν.

8 Π. ε 255. — 11 λήιον] Π. β 147, al. — 12 θερομένῳ]
καθειρομένῳ L, correxi. — 25 Μηλία] „fictum nomen urbis ab
scholiasta“ Dind.; cf. schol. Phil. v. 4.

198 οὐχ ἐκῶν, ἐκοῦσι δέ: τοῖς Μηλιεῦσιν αὐτός,
ὁ Λίχας, σύνεστιν οὐχ ἐκῶν· βούλεται γὰρ [αὐτός]
αὐτῶν ἀποστὰς ἐλθεῖν πρὸς σέ.

200 ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἔτομον: τὸν ἀπόρθητον·
συμβαλόντες γὰρ οἱ δυσημεεῖς δηοῦσι τὰ χωρία· ἄμει- 5
νον δὲ τὸν ἀφιερωμένον θεοῖς καὶ ἀγεώργητον, ὃν
οὐδὲ βοτὰ καταβόσκειται· τὰ δὲ τοιαῦτα χωρία ὀργάδας
ἐκάλουν.

202 φωνήσατ', ὦ γυναῖκες: ἀντὶ ὀλολύξατε καὶ
βοήσατε χάριν ὁμολογοῦσαι τοῖς θεοῖς. 10

203 ὥς ἄελπτον ὅμῳ ἐμὸν | φήμης: ὅμμα φήμης
φησὶν αὐτὸν τὸν φανερώς ἀπαγγείλαντα ἢ τὸ ἀπὸ τῆς
φήμης φῶς· ἀνασχὼν δὲ ἀναφανέν, ἀνατεῖλαν ἐκ μετα-
φορᾶς τοῦ ἡλίου.

206 ἐφρεστίοις ἀλαλαῖς: ταῖς ἐπὶ τῶν θυσιῶν 15
εὐχαῖς ἀντὶ ὃ πᾶς οἶκος Ἡρακλέους θυσίας καὶ εὐχὰς
ποιεῖτω.

207 ὁ μελλόννυμφος: εἴτε τις μελλόννυμφός ἐστιν
εἴτε γεγαμηκὼς ἡμέτῳ· κοινὴ γὰρ πάντων ἐστὶν εὐχὴ·
ἡμέτῳ δὲ πᾶσα κλαγγὴ ἄρσένων τε καὶ θηλειῶν, κοινὴν 20
εὐχὴν ποιήσάτω.

τὸ κοινὸς Ἀττικόν ἐστὶν ὥς

κλυτὸς Ἴπποδάμεια.

209 προστάταν] σωτήρα.

211 ἀνάγετ', ὦ παρθένοι: ἀννυμεῖτε πάντες καὶ 25
πᾶσαι τὸν σωτήρα καὶ παιᾶνα Ἀπόλλωνα.

ἀννυμεῖτε.

2 αὐτός om. l. — 8 ἐκάλουν] Eur. Rhes. v. 282, al. — 13
ἀνασχὼν (ἀνασχὼν in textu) L. — 15 ἀλαλαῖς (pro ἀλαλαγαῖς)
etiam in textu L. — 18 εἴτε τις] εἴ τις L, corr. A. — 21 ποιη-
σάτωσαν? — 23 Π. β 742.

212 βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον· ἀνυμνεῖτε καὶ τιμᾶτε
τὴν ἅμα τῷ Ἀπόλλωνι σπαρεῖσαν, τὴν ἐν Ὀρτυγίᾳ
τιμωμένην· νύμφας δέ φησι τὰς Ὀρεστιάδας παρόσον
ἐν τοῖς ὕρεσι διατρίβει ἡ Ἄρτεμις.

5 214 ἀμφίπυρον· παρόσον ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ
δαδονχεῖ ἡ αὐτὴ οὖσα τῇ Ἑκάτῃ.

216 ἀείρομαι οὐδ' ἀπώσομαι· μετεωρίζομαι ἐν τῷ
χορεύειν εἰς τὸν ἄερα καὶ ἄνω αἶρομαι· τὸ γὰρ μελι-
δάριον οὐκ ἔστι στάσιμον ἄλλ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ὀρ-
10 χοῦνται.

217 τὸν αὐλόν, ὃ τύραννε· ὃ αὐλὲ ἢ ὃ Ἡράκλειος
ἢ ὃ Διόνυσος. ἄλλως· ὃ αὐλὲ, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τύ-
ραννε· ἐρεθίζει γὰρ ὁ αὐλὸς τὰς παρθέτους πρὸς τὴν
χορείαν· ἀντὶ τοῦ ὃ κρατῶν τῆς ἐμῆς φρενὸς· ἐν δὲ
15 τῷ ταῦτα λέγειν ὀρχοῦνται ὑπὸ χαρᾶς.

218 ἰδοὺ μ' ἀναταράσσει· εὐδοί μ'· εἰς Βακχικὴν
ἄμιλλαν τουτέστι χορείαν παρορμᾷ με ὁ κισσὸς· τὸ δὲ
ὑποστρέφων ἀντὶ τοῦ ἀπὸ λύπης εἰς ἡδονὴν μετὰγων
ἢ ὑποβάλλων.

20 223 ἀντίπρωρα· ἐναντία, ἀντικείμενα τοῖς προ- Fol. 67 b
τέροις κακοῖς, ἀγαθὰ· ἢ ἀντιπρόσωπα, ὑπ' ὕψιν ὁρώ-
μενα· ὑποδεικνύουσι δὲ τὸν Αἰχάν ἐρχόμενον.

228 χαρτὸν] ἄξιον χαρᾶς.

230 κατ' ἔργου κτῆσιν· κατὰ τὴν τοῦ ἔργου
25 πρᾶξιν τουτέστιν ἀξίως τῆς Ἡρακλέους ἀρετῆς προσ-
φωνούμεθα ἀντὶ οἷων ἔδει τυχεῖν προσφωνημάτων
τοὺς τὰ τοιαῦτα κατειργασμένους ἐτύχομεν.

1 τιμᾶται, ται in rasura L, corr. Lasc. — 2 σπαρεῖσαν] Ἄρτεμιν addit Br. — 5 et 7] inverso ordine sed adscriptis literis α' et β' habet L. — 8 μελιδάριον Br.; cf. Bachm. Anecd. Gr. I, 77, 19. — 12 ψυχῆς] φρενὸς L. — 16 εὐδοί (ut in textu) L. — 21 ἢ serius additum.

ἀντὶ κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν.

236 πατρώας] ἀντὶ τοῦ Ἑλλάδος· Ἀργεῖος γὰρ ὁ
 Ηρακλῆς.

237 ὀρίζεται] κατασκευάζει, ἴστησιν.

238 τέλη τ' ἔγκαρπα: τέλη θυσίας, ἔγκαρπα δὲ 5
 τὰ θυμιάματα ἀπὸ ἀνθῶν ἢ καρπῶν.

Κηναῖφ Διί: Κήναιον Εὐβοίας ἀκρωτήριον ἀπὸ
 Κηναίου τοῦ Ἐλεφόρου.

239 εὐκταῖα φαίνων ἢ 'πὸ μαντείας: πότερον
 αὐτὸς εὐξάμενος καὶ ὑποσχόμενος ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο 10
 ποιεῖν ἢ ἀπὸ μαντείας θεοῦ τινος κελεύσαντος;

240 εὐχαῖς ὅθ' ἤρει: κατ' εὐχὰς φησιν αὐτοῦ
 τελεῖσθαι τὰς θυσίας· ὅτε γὰρ ἐκράτησεν Οἰχαλίας
 εὐχαριστήριον τὰς θυσίας προσήγαγεν.

242 τοῦ ποτ' εἰσὶ] ἀντὶ τίνος εἰσὶ δεσπότου; 15

243 οἰκτραὶ γὰρ εἰ μὴ ξυμφοραί: δυσγενεῖς γὰρ
 δοκοῦσιν εἶναι εἰ μὴ ἄρα με σφάλλουσιν αἱ κατ' αὐ-
 τὰς συμφοραὶ τουτέστιν εἰ μὴ ἄρα διὰ τὴν τύχην
 ὑπεδύσαντο οἶκτον.

244 ταύτας ἐκείνος: ἵνα τὰς μὲν αὐτὸς ἔχη τὰς 20
 δ' ἀνιερώσῃ τοῖς θεοῖς.

246 ἥ κἀπὶ ταύτῃ τῇ πόλει: ἄρ' οὖν τὸν πολὺν
 τοῦτον καὶ ἀναρίθμουν χρόνον τῶν ἡμερῶν ἐν τῇ
 Οἰχαλίᾳ διέτριψεν; ἄσκοπον δὲ πολὺν, ὃν οὐκ ἂν τις
 ἐπιλογίσαιτο καὶ καταμάθοι διὰ τὸν χρόνον. 25

247 ἀνήριθμον] ἀντὶ ἀναρίθμητον.

250 ἐμποληθεῖς] πραθείς.

τοῦ λόγου δ' οὐ χρή φθόνον: μέμψιν· οὐ χρή,

8 Ἐλεφόρου] corruptum. — 12 κατ' εὐχὰς] κατευχαῖς L,
 corr. l. — 14 εὐχαριστήριους Lasc. — 16 δυσγενεῖς] δυστυχεῖς
 Herm. — 21 ἀφιερῶσῃ? — 25 καὶ] serius additum.

φησί, μέμφεσθαι οἷς ἂν πράξῃ ὁ Ζεὺς· ἰδίῳ γὰρ
 λογισμῷ πάντα πράττει ὡς θέλει· ἢ οὔτως, οὐ χρὴ
 ἀηδῶς ἀκούειν τὸν λόγον ὃ ἐστὶν ἐξευτελίζειν καὶ
 ψέγειν· ἢ οὐ χρὴ παραιτεῖσθαι λέγειν τὰ παρὰ Διὸς
 5 γινόμενα κἂν ἢ χαλεπά.

253 ἐνιαυτὸν] ὁ Ἡρόδοτος γ' ἔτη λέγει.

254 ἐδήχθη] ἐλυπήθη.

256 τὸν ἀρχιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους· τὸν αἴτιον
 καὶ σχεδὸν αὐτὸν ποιήσαντα τοῦ πάθους, λέγει δὲ τὸν
 10 Εὐρυτον.

257 πλεονάζει τὸ ἔτι.

258 ἡλίωσε τοῦπος] ἐματαιώσεν, μάταιον εἶπεν
 τὸ ἔπος.

ἀλλ' ὅθ' ἀγνὸς ἦν· ὅτε ἤγνισεν <ἑαυτὸν> ἀπὸ τοῦ
 15 φόνου ὃ ἐστὶν ὅτε ἐπλήρωσε τὴν ὑπερ τοῦ φόνου
 δουλείαν.

259 ἐπακτὸν] συμμαχικόν, οὐκ ἰδιον.

πόλιν τὴν Εὐρυτείαν] τὴν Οἰχαλίαν.

263 ξένον· φίλον.

264 ἐπερρόθησε· σφοδρῶς ὕβρισεν· ἢ εἰς τὴν
 παιδοκτονίαν τῶν ἀπὸ Μεγάρας τέκνων ἢ ὅτι πολλαῖς
 πρῶην ὠμίλησεν γυναιξίν ὡς Ἀπολλόδωρος.

ἀτηρᾷ φρενὶ] ἀπηγεῖ καὶ σκληρᾷ γνώμῃ.

265 λέγων χεροῖν μέν· λέγων αὐτὸν ἠττάσθαι
 25 τῶν αὐτοῦ τέκνων εἰ καὶ ἄφροντα βέλη ἔχει.

266 τῶν ὧν τέκνων λίποιτο· τοῦτο ἰδίως· οὐ γὰρ
 ἡλαζονεύσατο μόνον περὶ τῶν παίδων ἑαυτοῦ ἀλλὰ

6 Ἡρόδοτος L, corr. Valekenarius; τοῦ καθ' Ἡρακλέα
 λόγον libr. X fr. 26 (C. Muelleri II p. 35). — 14 ἤγνισεν]
 ἤγνισεν (K = IC) L, corr. A. ἑαυτὸν add. A. — 19 ξένον φίλον
 ad ἐφέστιον v. 262 adscriptum in L, correxi. — 20 ἐπερρόθησεν
 L. — 22 Ἀπολλόδωρος] 2, 7, 8.

καὶ δῶρον τοξείας προθεῖς τὴν Ἰόλῃν νικήσαντι Ἡρα-
κλεῖ οὐκ ἡγγύησεν· διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν Εὐρυτιδῶν
ἀριθμὸς· Ἡσίοδος μὲν γὰρ δ' φησιν ἕξ Εὐρύτου καὶ
Ἀντιόχης παίδας οὕτως

ἡ δ' ὑποκυσσάμενη καλλίζωνος Στρατονίῃ 5
Εὐρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγείνατο φίλτατον υἱόν·
τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντο Δηίων <τε> Κλυτίος τε
Τοξεύς τ' ἀντίθεος ἡδ' Ἴφιτος ὕξος Ἀρης·
τούς δὲ μέθ' ὀπλοτάτην τέκετο ξανθὴν Ἰόλειαν
Ἀντιόχῃ κρείονσα παλαιὸν γένος Ναυβολίδαο 10

Κρεώφυλος δὲ β', Ἀριστοκράτης δὲ γ', Τοξέα, Κλυτίον,
Δηίονα.

Pol. 68a

267 ὡς ἐλευθέρου] λείπει ἡ ὑπό, ὡς ὑπὸ ἐλευ-
θέρου ἀνδρὸς ὑβρίζοιτο, λέγει δὲ τοῦ Εὐρυσθέως.

269 ἔφριψεν ἐκτὸς αὐτὸν] τῆς οἰκίας αὐτὸν ἀπεώσατο. 15
ὦν ἔχων χόλον· ὑπὲρ δὴ τούτων ὀργιζόμενος
Ἡρακλῆς ἐφόνευσεν τὸν Ἴφιτον εἰς τὸ τῆς Τιρυνθίας
ὕψος παραγεγονότα διὰ τὴν τῶν ἱππῶν ἀναζήτησιν.

272 τότε ἄλλος αὐτὸν ὕμνα· ἀλλαχόσε τὸν νοῦν
ἔχοντα καὶ οὐδὲν δεινὸν πείσεσθαι προσδοκῶντα ἀπὸ 20
τοῦ ὕψους ἐδίσκευσεν.

2 οὐκ ἡγγύησεν] Apollodor. 2, 6, 1. Εὐρυτιδῶν χρόν⁰
(deletum) ἀριθμὸς L. — 5 Kinkel. fr. 130. ὑποκυσσάμενη L,
corr. Dind. — 7 ἐγένοντο L, corr. l. ΙΔΗΗΩΝ L, I eraso et
H in I mutato; Μολίων Herm. ex Diodor. 4, 37. τε add.

Triclinius. — 9 ὀπλοτάτη^v L. — 10 κρείονσα Πύλωνος Ναυβο-
λίδαο ex Hygin. fab. 14 Bentleius, κρείονσα (excidit
patris nomen) . . . παλαιὸν Ναυβολίδαο coll. Homericο παλαιὸν
Δαρδανίδαο Il. 2 166 Hermann. — 11 Κρεώφυλος L, corr. Br.
Kinkel. fr. 3. Ἀριστοκράτης] fr. 6 (C. Muell. IV p. 333). — 12
Δηίονα L, corr. l. — 20 καὶ οὐ δεινὸν L, καὶ οὐδὲν l, corr. Br.

τότ'] τὸ τηνικαῦτα.

273 πυργώδους πλακὸς] ὑψηλοῦ ὕρους.

274 ἔργου] τοῦ φόνου.

276 οὐδ' ἠνέσχετο· οὐχ ὑπήνεγκεν αὐτοῦ τὴν
5 μαιφονίαν ὅτι τὰς ἄλλας αὐτοῦ σεμνὰς πράξεις διὰ
ταύτης κατήσχυεν.

280 ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν· τὴν ἀδικίαν· οἷον
οὐδ' αὐτὸ τὸ θεῖον ὑβριζόμενον καρτερεῖ ὃ λίαν ἐστὶν
ἀνεκτότατον.

10 281 κείνοι δ' ὑπερχλίοντες· οἱ παῖδες τοῦ Εὐρύ-
του ὑπερηφάνως λοιδορησάμενοι τῷ Ἡρακλεῖ ἀνηρέ-
θησαν ὑπερεντροφήσαντες τῇ καθ' Ἡρακλέους λοιδορίᾳ.

284 ἄζηλον· κακοδαίμονα, ὃν οὐκ ἂν τις ζηλώ-
σειεν· Ὀμηρος

15 ἀμέγαρτε συβῶτα.

286 ἐφείτ'] ἐνετείλατο.

πιστὸς ὢν κείνῳ] ὡς προσετέλῃ.

287 αὐτὸν δ' ἐκείνον· τὸ ἐξῆς, αὐτὸν φρόνει
ἥξοντα τουτέστι προσδόκᾳ ὅταν διὰ τῆς θυσίας καθάρῃ
20 αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φόνου.

289 τοῦτο] τὸ ἥξειν ἐκείνον.

291 νῦν σοι τέρεψις· ἀντὶ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ
καθ' ὃν ἀπαγγέλλω τὰ χρηστά· ἢ κατὰ τοῦτον τὸν
τρόπον.

25 294 πανδίκῳ φρενὶ] ἀντὶ μετὰ πάσης δικαιοσύνης.

1 ad θητέρα adscriptum in L ad τότε retulit Elmsl. —

9 ἀνεκτικώτατον Br. — 12 ὑπερεντροφήσαν^τ, τ α m. rec., L. —
15 Od. q 219, al. — 21 edebatur· λόγον] τοῦ ἥξειν ἐκείνον;
emendationem, quam feceram Beitr. p. 69, confirmavit ipse L.
— 23 ἀπαγγέλλει Lasc.

296 ὅμως δ' ἔνεστι· γνωμολογεῖ ὁρῶσα τὰς αἰχμα-
λώτους·

καὶ τοῦτο τοῦτός ἐστιν ἀνδρὸς εὐφρονος,
ὅταν καλῶς πρόσῃ τις ἐλπίξιν κακά.

303 ὦ Ζεῦ τροπαῖε· ἀποτρεπτικέ, ἀλεξίκακε· ἴκε- 5
τεύει δὲ μὴ παθεῖν παραπλήσια ταῖς αἰχμαλώτισι τὰ
τέκνα αὐτῆς.

304 πρὸς τοῦμόν οὔτω σπέρμα] ἀντὶ κατὰ τῶν
ἐμῶν παίδων.

305 μὴδ' εἴ τι θράσεις· δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ· ὁ 10
δὲ νοῦς, εἰ καὶ μέλλεις τι θρᾶν κατὰ τῶν ἐμῶν παίδων
τοῦτο ἐμοῦ ζώσης ἀναβαλοῦ.

308 ἄνανδρος ἢ τεκνοῦσα;· τέκνα ἔχουσα ὅπερ
Καλλίμαχος φησι παιδοῦσα.

πρὸς μὲν γὰρ φύσιν· ὅσον μὲν γὰρ ἐστὶν ἐκ τῆς 15
ἡλικίας καὶ φύσεως τοῦ σώματος στοχάζεσθαι ἄπειρος
εἰ τῶν ἐκ τοῦ γάμου προσγινομένων ἔοικας δὲ ὅμως
τις εἶναι εὐγενής.

313 ἀπὸ τῆς καταστάσεως τεκμαίρεται.

314 τί δ' ἂν με καὶ κρίνεις;] τί με καὶ μάτην 20
ἀνακρίνεις; ἀγνοῶ γάρ.

Fol. 68 b

315 γέννημα τῶν ἐκείθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις· οὐκ
ἐν ταῖς ἀπερομιμέναις καὶ εὐτελέσι τεταγμένῃ ἀλλὰ
δηλον ὅτι προῦχουσα ἐν εὐγενείᾳ.

317 οὐδ' ἀνιστόρουν μακράν· ἐπολυπραγμόνουν, 25
περιεργαζόμεν· μακράν δὲ ἐπὶ πολὺ· καλῶς δὲ ὁ

3 trag. adesp. fr. 383; ἀνδρὸς ἐστὶν l. εὐφρονος Tricl. — 6
αἰχμαλωτίσι L. — 13 et 14] τεκνοῦσσα et παιδοῦσσα multi post
Brunckium; contradixit Schneiderus Callim. fr. 431. — 16 τοῦ
σώματος] τῶν σωμάτων L, corr. Br. — 25 ἐπολυπραγμόνουν]
πρ ex λρ.

Λίχας διὰ τὸ ὑποπτον οὐδὲ τὸ γένος αὐτῆς ὠμολόγησεν
εἰδέναι.

318 ξυνεμπόρων] ξυναιχμαλωτίδων· ἔχεις δὲ ἀντὶ
τοῦ ἔγνων.

5 319 ἦνυτον] Ἀττικῶς· ἦνυν.

320 ἐκ σαντῆς· ἀπὸ σαντῆς καὶ μὴ ὥς ἀφ' ἡμῶν
ἀναγκαζομένη· συμφορὰ γάρ ἐστι τὸ μὴ γινώσκεσθαι
σε ἥτις τυγχάνεις· τοῦτο δὲ φησιν ὥς μέλλουσα αὐτῇ
δεξιῶς χρησασθαι εἰ γνοίῃ τὰ κατ' αὐτήν.

10 322 οὐ τᾶρα τῷ γε πρόσθεν· ἐὰν αἰδουμένη σε
φθέρῃται κατ' οὐδὲν ἄρα ἐξ ἴσου τῷ πρόσθεν χρόνῳ
προκομίσκειν αὐτῆς τὴν γλῶτταν· τὸν γὰρ πρὸ τούτου
χρόνον ἐσιώπα καὶ οὐδὲν πρὸς ἐμὲ τῶν καθ' ἐαυτήν
ἐδημοσίευσεν οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα παντελῶς.

15 ὥς οὐκ ἐλάλησε πρῶην οὐδὲ νῦν λαλήσει.

325 ὠδίνουσα] καταπονουμένη.

326 δακρυρροεῖ] ἐδάκρυεν.

327 διήνεμον] ἔρημον, ὑψηλήν· Ὀμηρος ἠνεμό-
εσσάν φησι.

20 ἡ δέ τοι τύχη· αὐτὴ δὲ ἡ τύχη καθ' ἣν σιωπᾷ
ἐπιβλαβῆς μὲν αὐτῇ ἐστι καθ' ὃ οὐ τυγχάνει τῆς παρὰ
σοῦ δεξιότητος ὅμως συγγνώμην ἔχει.

329 ἡ δ' οὖν ἐάσθω· μὴ ἀναγκαζέσθω λέγειν
ἀλλὰ πραττέω ὥσπερ αὐτῇ φίλον ἵνα μὴ δόξωμεν
25 αὐτὴν λυπεῖν.

333 οἷ] πρὸς τὸν Ἡρακλέα δηλονότι.

335 αὐτοῦ γε πρῶτον· ὁ προευαγγελισάμενος

10 οὐτ' ἄρα (οὐ τ' ἄρα in textu) L. — 18 ὑψηλὸν L,
corr. Lasc. Ὀμηρος] Π. β 606, al. — 22 δεξιότητος] i. e. δεξιό-
σεως (Pausan. 7, 7, 5). — 27 ὁ προευαγγελισάμενος] v. 180 sqq.

κατέχει αὐτὴν ἵνα εἶπῃ περὶ ὧν ἤκουσεν παρ' αὐτοῦ
ἐν τῷ προαστείῳ λέγοντος.

336 οὔστινας ἄγεις: ἄγεις ἀντὶ τοῦ ἐπεμψας· ἦσαν
δὲ καὶ ἄρσενες μετὰ τῶν αἰχμαλώτων.

337 ὧν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας: περὶ τούτων γὰρ 5
πάντων προσήκει σε μαθεῖν· τούτων γὰρ ἔχω τὴν
γνώσιν.

339 τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν;: τίνος ἔνεκεν
τὴν πορείαν καὶ τὴν εἴσοδον ἰστᾶς καὶ κωλύεις;

341 μάτην] ψευδῶς. 10

342 ἐκείνους] τὸν Λίχαν καὶ τὰς αἰχμαλώτους.

344 σοὶ ταῖσδέ τ' οὐδέν: ἀντὶ τοῦ οὐδὲν οὔτε
πρὸς σέ οὔτε πρὸς ταύτας ἀπόρρητον· τούτους δὲ ἢ
τὰς αἰχμαλώτους καὶ τοὺς ἅμα δύντας ἄρσενας ἢ τοὺς
περὶ τὸν Λίχαν. 15

347 φῶναι δίκης ἐς ὀρθόν: ἀντὶ τοῦ ἐφῶναι
δικαίως καὶ μετὰ ἀληθείας.

ἀλλ' ἢ νῦν κακὸς κ. ἐ.] ἀντὶ τοῦ ἢ τὰ πρότερον
ἢ τὰ νῦν ψεύδεται.

350 ἐξείρηκας] ἐξείπες. 20

ἄγνοιά μ' ἔχει] ἀγνοῶ καὶ οὐ συνίημι.

352 τῆς κόρης | ταύτης] τῆς Ἰόλης.

353 θ' ἔλοι] ἐλὼν εἴη· εἰ δὲ ὕφ' ἐν θέλοι ἔν.

354 τήν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν: Φερεκύδης φησὶν
οὕτως, μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα Ἡρακλῆς ἀφικνεῖται πρὸς 25
Εὐρυτον τὸν Μελανέως τοῦ Ἀρκεσιλάου εἰς τὴν Οἶχα-

1 αὐτοῦ] Licha. — 6 ἔχω] ἐγὼ l, fort. ἔχω ἐγὼ ut in textu.
— 14 τὰς] τοὺς L, corr. Br. — 15 τὸν] τὴν L, corr. l. —
23 ἐλὼν] ἔλων L, corr. Elmsl. — 24 Φερεκύδης] fragm. 34 ex
libro III (C. Muell. I p. 80). — 26 Μέλανος L, corr. Br. ex
Pausan. 4, 33.

λίαν (ἔκειτο δὲ αὕτη ἐν Θούλῃ τῆς Ἀρκαδίας) καὶ
 ἤτει τὴν θυγατέρα Ἰλλῶ γυναῖκα· τοῦ δὲ μὴ δόντος
 Ἡρακλῆς εἶλε τὴν Οἰχαλίαν καὶ τοὺς υἱοὺς ἔκτεινεν,
 Εὐρυτος δὲ ἔφυγεν εἰς Εὐβοίαν· Μενεκράτης δὲ οὕτως
 5 λέγει, Ἡρακλέα εἰς ἐπιθυμίαν Ἰόλης ἀφικέσθαι τῆς
 Εὐρύτου, τὸν δὲ μὴ θέλαιν διδόναι· ἦρα τε γὰρ αὐτῆς
 καὶ μίγνυσθαι ἔμελλεν τῇ θυγατρὶ εἰ μὴ Ἀργεῖοι ἐξ-
 ἤλθον εἰς τὴν Εὐβοίαν.

355 θέλξειεν] πεπεικῶς εἴη.

10 αἰχμάσαι τάδε· καταπράξασθαι τῇ αἰχμῇ ὃ ἐστὶ
 διὰ πολέμον κατορθῶσαι.

358 ὃν νῦν παρώσας· τὸν ἔρωτα αὐτῆς ἀπώσά-
 μενος τάναντία εἶπεν ὁ Λίχας.

παρώσας] παραπεμφάμενος.

15 360 κρύφιον ὥς ἔχη λέχος· λαθραῖόν σοι, μὴ
 εἰδυίας σοῦ· ἀλλ' ἵνα ὥς παλλακίδα αὐτὴν λάβωι.

362 πατρίδα] τῇ Οἰχαλίᾳ τῇ πατρίδι τῆς Ἰόλης.

365 καὶ νῦν ὥς ὀρεῖς· ἀντὶ τοῦ ὥς ἀκούεις, ἦκει
 δὲ ἀντὶ τοῦ ἐλεύσεται· διὰ δὲ τούτων τὴν ταχεῖαν
 20 αὐτοῦ ἄφιξιν ἐπαγγέλλεται· οὐκ ἀφροντίστως δὲ ἀντὶ
 τοῦ οὐχ ὥς ἔτυχεν ἀλλὰ διὰ πολλῆς φροντίδος ἔχων
 αὐτὴν καὶ ἀγαπῶν.

367 μὴδὲ προσδόκα τόδε· τὸ ἐν δούλης μέρει
 ἔχειν αὐτήν.

25 368 ἐντεθέρμανται] ἐκκέκονται.

372 ἀγορεῶ] ἀθροίσματι.

1 ἔκειτο] ὤκειτο L, correxi. Θούλη L, nomen corruptum, Θώμῃ (vel Ἰθώμῃ) Clavierius. — 4 Εὐρυτος] Ἰφίτος L, corr. C. Muell. (IV p. 638) ex Herodori fr. 33 (II p. 36) apud scholiastam Eurip. Hipp. v. 545. εἰς τὴν Εὐβοίαν l. Μενε-
 κράτης] Muell. II p. 344. — 7 ἔμελλεν] ἤθελε l. — 9 εἴη] εἶεν
 L, corr. Br. — 15 σοι] σου?

373 ὥστ' ἐξελέγχειν] ὥστε με καὶ μαρτύρων εὐ-
πορεῖν εἰ ἀρνήσαιο.

374 οὐχ ἡδομαι· λυποῦμαι μὲν οὐκ εἰπὼν σοι τὰ
κεχαρισμένα ἀλλ' ὅμως ἀληθείας ἐγγὺς <εἶπον>.

377 ἄρ' ἀνώνυμος | πέφυκεν· ἄρα ἄσημος οὕτως ⁵
ἐστὶ καὶ δυσγενής ὡς μηδὲ τὸ ὄνομα αὐτῆς γινώσκεσθαι;

379 ἦ καὶ τὰ λαμπρά· τινὲς τὸ τοῦ ἀγγέλου πρόσ-
ωπὸν φασι· τὸ δὲ κατ' ὅμμα καὶ φύσιν ἀντὶ τοῦ εὐ-
προεπῆς τὴν ὕψιν καὶ τὸ πᾶν σῶμα· ἀντὶ τοῦ ἄρα τῇ
θεᾷ καὶ τὸ γένος ἐφάμιλλον. 10

382 βλάστας] τοὺς γονεῖς ἀφ' ὧν ἐβλάστησεν.

δῆθεν· προσποιούμενος μηδένα ἠρωτηκέναι μηδὲ
ἐγνωκέναι.

ἀντὶ τοῦ ὡς δῆ.

383 ὄλουντο μὴ τι πάντες· ὄλουντο μὴ πάντες ¹⁵
ἄνθρωποι ἀλλ' οἱ κακοὶ καὶ ὅσοι μηχανῶνται λάθρα
καὶ κακούργους λόγους ἑαυτοῖς συντιθέασιν.

389 οὐκ ἀπὸ γνώμης] ἀλλ' ἀρεστά.

οὐκ ἔνευ συνέσεως· ἢ τοῦτο κάμολ ἀρέσκει.

390 ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν;] κατ' ἐρώτησιν. 20

392 αὐτόκλητος] αὐτόματος.

394 ὡς ἔρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ] ὁρᾷς γάρ με
ἔρποντα καὶ σπένδοντα πρὸς τὸν Ἡρακλέα.

ὡς τὸ

κατεδάγη τῆς κεφαλῆς.

²⁵

396 κἀννέωσασθαι] ἀνακαινίσασθαι καὶ αὐθις
ὁμιλῆσαι ἀκριβῶς ἐκ νέας· ἢ οὕτω, πρὶν ἡμῖν καινο-
τέρους ἀνακαινίσασθαι λόγους.

4 κεχαρισμένα L, corr. Lasc. εἶπον addidi. — 9 ἄρα]
ἄρα L, correxi. — 15 τι] τοι l. — 16 λαθραῖα? — 25 Aristoph.
Vesp. v. 1428.

399 ἴστω ὁ μέγας Ζεὺς ὅτι περὶ ὧν οἶδα ἀκριβῶς
σοι διηγήσομαι.

401 ὧν δ' ἔβλασταν] ἀντὶ ὑπὸ τίνος ἐτέχθη.

402 χ.

5 ὅτι πρὸς βασιλίδαν· τὸ δὲ χ ὅτι τὸ ᾧδε τοπικόν.
ὥς εἰκὸς κάτω νένευκεν ὁ Αἰχας· κατασχοῦσα οὖν
αὐτὸν τῆς χειρὸς φησιν, ἀπόβλεψον εἰς ἐμέ· ὁ δὲ ἀνα-
νεύσας ἔφη, πρὸς τίνα γὰρ νομίζεις με βλέπειν;

404 καλῶς τὸ τόλμησον ὥς ἀποδειλιῶντος διὰ
10 τὴν δεσπότην.

405 πρὸς τὴν κρατοῦσαν κ. ἑ.] ταῦτα πρὸς τὸ

πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;

409 δίκαια] ἀντὶ τοῦ ἀληθῆ.

Fol. 69 b

411 ἐς τήνδε] δεικτικῶς.

15 μὴ δίκαιος ὧν] μὴ ἀληθεύων.

412 τί ποτε ποικίλας' ἔχεις;· τί πεπανούργηκας
κατ' ἐμοῦ; τί ἐμηχανήσω ἢ ἐδολιώσω;

414 ἦ] ἀντὶ τοῦ ἥμην.

κλύων σέθεν] εἰκῇ ὁμιλούσης.

20 415 ἴστορούμενος] ἐρωτώμενος.

416 καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ· ἀντὶ τοῦ σιγηλή· οὐ
σιωπᾶς, φησί, πρὶν ἂν μάθῃς ὅ τι βούλει.

ἀντὶ πολλὰ φλυαρήσεις εἰς ἡμᾶς.

419 οὐκουν σὺ ταύτην· οὐ σὺ, φησί, ταύτην ἦν
25 προσποιῇ ἀγνοεῖν ἔλεγε εἶναι Ἰόλην;

ἦν ὑπ' ἀγνοίας ὀρεῖς] ἦν ἀγνοεῖς.

8 βλέπειν] λέγειν Lasc. — 12] v. 402. — 14 nuntii verba
v. 410—411 etiam in textu L male Deianirae tribuuntur. —
16 ποικίλας' pro ποικίλας etiam in textu L. — 17 ἐδολιεύσω
Lasc. — 21 ἀντὶ τοῦ σιγηλή] nam v. 415 in textu L Deiani-
rae est.

425 ταὐτὸ δ' οὐχὶ γίγνεται: οὐ ταὐτόν ἐστι
δόκησις καὶ ἀληθὴς λόγος· θέλει δὲ εἶπεν ὅτι κἀγὼ
ἤκουσα.

434 ἄνθρωπος, ὃ δέσποιν', ἀποστήτω: περισσὴ ἡ
ἀπό· ἢ γράφε παραστήτω, οἷον ὁ ἄνθρωπος στήτω παρ-⁵
ελθὼν εἰς μέσον ὁ διελέγχων με.

τὸ γὰρ νοσοῦντι ληρεῖν: ἀντὶ φλυαρεῖν καὶ ἀδο-
λεσχεῖν· νοσοῦντι δὲ ἀντὶ τοῦ νοσοῦσῃ ὑπὸ ζηλοτυ-
πίας· ἀρσενικῶς δὲ εἶπεν ἢ καθόλου ὁ λόγος μὴ καὶ
δόξη αὐτὴν διελέγχειν οὕτω· τὸ γὰρ μαινομένῳ συμ-¹⁰
φλυαρεῖν ἀνδρός ἐστίν οὐ σώφρονος· προστήτω οἷν,
φησί, ὁ ἄνθρωπος· οὐ γὰρ φιλονεικήσω πρὸς αὐτόν.

441 εὐήθης γὰρ ὅστις προσδοκᾷ ἀντιπυκτεῦσαι
τῷ ἔρωτι.

444 κάμου] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἄρχει.

15

446 ληφθέντι μεμπτός εἰμι: μεμπτή εἰμι τουτέστιν
αἰεὶ μέμφομαι· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπίμεμπτος, ἐπιπληκτική.

449 ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν: εἰ μὲν παρ'
Ἡρακλέους ἐκελεύσθης ψεύσασθαι κακὴν μάθησιν ἐκ-
μανθάνεις εἰ δὲ σὺ σαυτὸν εἰς τοῦτο ψευδολογίας ἄγεις²⁰
ἴσθι ὅτι κἂν θελήσης ποτὲ εἶπεν ἀληθὲς οὐ δυνήσῃ
ὑπὸ τῆς συνηθείας νικώμενος· ἢ κἂν θέλῃς ἀληθεῦσαι
οὐ πιστευθήσῃ.

454 κῆρ] μερίς, κλήρος, μοῖρα, τύχη.

455 ὅπως δὲ λήσεις] ἀντὶ τοῦ τί μὴ· Ἀττική δὲ²⁵
ἢ φράσις.

1 γίγνεται L. — 4 ἄνθρωπος] ἄνθρωπος L. — 9 μὴ καὶ] καὶ μὴ
L, correxi; ὥς μὴ Lasc. — 11 προστήτω] παραστήτω? — 12
φιλονεικήσοι L, corr. Lasc. — 19 κακὴν μάθησιν n. ἔ.] ζη in
marg. L. — 25] v. 454 adscriptum in L, corr. Lasc. τί μὴ]
non expedit; an οὐ μὴ?

458 λυπηθήσομαι εἰ μὴ εἶπης καὶ παρ' ἐμοῦ
προσδόκα βλαβήσεσθαι.

460 ἀνὴρ εἷς: τινὲς ἀνάνδρους παρθένους ὡς Fol. 70 a
Μήδαν τὴν Φύλαντος, Ἀῦγην τὴν Ἀλεοῦ, Μεγάραν
5 τὴν Κρέοντος, τὰς Θεσπίου θυγατέρας, Ἀστυδάμειαν
τὴν Ἀμύντορος.

462 ἦδε τ' οὐδ' ἂν | εἰ κάρτα: οὐδὲ ἡ Ἰόλῃ ὄνει-
δισθήσεται οὐδ' | εἰ μέγας αὐτῆς ἐρᾷ ὁ Ἡρακλῆς.

463 ἐντακεῖν] τῷ φιλεῖν αὐτὴν ὁ Ἡρακλῆς.

10 467 ἀλλὰ ταῦτα μὲν | ρεῖτω κατ' οὖρον: ὁ περὶ
τούτων λόγος ἐρρίφθω, φησὶν, εἰς τὸν ἄερα.

468 σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κ. ἐ.] οὐκ ἐρῶ γὰρ τῷ
Ἡρακλεῖ.

470 πέιθου λεγούσῃ χρηστά: πείσθητι, φησὶν.
15 ὁρᾷς γὰρ ὅτι φιλανθρώπως ὀμιλεῖ.

473 ἀγνώμονα] ἀσύνετον.

475 ὥσπερ οὗτος ἐννέπει: ὁ ἐν τῷ λειμῶνι ἀκη-
κοῶς καὶ ἀπαργείλας τῇ Δηιανείρᾳ.

480 οὐτ' εἶπε κρύπτειν: τὸ ἐξῆς, καὶ ταῦτα οὐτ'
20 εἶπε κρύπτειν· τὰ περὶ τοῦ ἔρωτος, φησί, τῆς Ἰόλης
οὔτε κρύπτειν μοι ὁ Ἡρακλῆς εἶπεν οὔτε μὴν ὁμο-
λογεῖν.

483 εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις: καλῶς διὰ τῆς
λέξεως συγγνώμην ἑαυτῷ προξενεῖται.

25 484 ἐπεὶ γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι: ἐπεὶ τοίνυν
πάντα λόγον ἐπίστασαι λέγω τι καὶ ἕτερον ὅπερ ὁμοίως
κεχαρισμένον σοὶ τε καὶ τῷ Ἡρακλεῖ γενήσεται.

490 ὥσπερ προείρηκα ταῦτα ποιήσω.

1 legitur in L post φράσις in schol. v. 455, separavi. —
3 ἀνάνδρους] sc. ἀνήρεις. — 4 et 5] Ἀλέον et Θεσπίου L, correxi
ex Apollod. 2, 7, 8. — 26 λόγον] λοιπὸν L, corr. Br.

Schol. in Sophocl. vet. ed. Papageorgius.

491 κοῦτοι νόσον ἐπακτόν· τὴν θεομαχίαν· ἐπακτόν
δὲ ἐνταῦθα ἀντὶ αὐθαίρετον. τὴν θεομαχίαν· τὸ γὰρ
πρὸς ἔρωτα φιλονικεῖν θεομαχεῖν ἐστὶν ἄντικρυς.

494 ἃ τ' ἀντὶ δώρων δῶρα· ὅπως ἂν αὐτῷ παρ'
ἡμῶν κομίσης ἀντίποινα καὶ σύμφωνα οἷς ἡγαρας·⁵
λέγει δὲ ἀντὶ τῶν αἰχμαλώτων.

496 σὺν πολλῷ στόλῳ] τοῖς ἀπεσταλμένοις αἰχμα-
λώτοις.

497 μέγα τι σθένος· νικηφορεῖ ἐν παντὶ πράγ-
ματι· ἢ οὕτως, ἀποφέρεται τὰς νίκας κατὰ πάντων καὶ¹⁰
πάσης κρατεῖ φύσεως· σθένος δὲ νίκης περιφραστικῶς
τὴν νίκην.

εἰκότως ὁ χορὸς τοιαύτην ἀρχὴν πεποιήται· πέ-
πνυται γὰρ ὁ λόγος περὶ τοῦ ἔρωτος.

γράφει μέγα τι σθένουσα.

15

ἐκφέρεται] ἀποφέρεται.

499 παρέβαν] ἀντὶ τοῦ παραβήσομαι· καὶ ὅσα
μὲν, φησὶν, εἰς θεοὺς ἐνεδείξατο ὑπερβήσομαι.

ἐγὼ παρεῖσα τὰ πολλὰ τὰ τέλη λέγω τῶν πραγ-
μάτων.

20

501 τὸν ἐννυχον] τὸν ἐν σκότῳ διατρίβοντα.

Fol. 70b

503 ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἔρ' ἔκοιτιν· τὴν Δηιάνειραν·
ὁ δὲ νοῦς οὕτω, τὰ μὲν εἰς θεοὺς γεγονότα παρήμι
ἐκεῖνα δὲ λέγω τίνες ἡγωνίσαντο περὶ τῶν γάμων
Δηιανείρας καὶ κατέβησαν εἰς τὸν ἀγῶνα.

25

504 ἀμφίγνοι πρὸ γάμων κατέβαν· ἀντίπαλοι ἢ

3 ἔρωτα] ἐρῶντα L, corr. Lasc.; cf. schol. v. 441. — 7 τοῖς]
οἷς L. — 19 ad v. 526 post λέγω (in scholio) adscripta in L
huc retraxit Reinhardus Sternius. — 22 ἄρ' L. — 24 τίνες]
τινὲς (ut in textu) L, corr. Br. — 25 τῆς Δηιανείρας l. — 26
κατέβαν πρὸ γάμων in textu L. κατέβαν] sequitur τίνες (deletum).

ἰσχυροὶ ἐν τοῖς γούοις, μαχεσάμενοι χερσὶ καὶ ποσίν·
ἢ ἀμφοτέροι τεθεωρημένοι ἢ ἄμφω παρωξυμένοι.

506 ἐξῆλθον ἄεθλα: ἀντὶ τοῦ διήνυσαν, ἐπεξῆλθον,
ἡγωνίσαντο· λέγει δὲ ὅτι πᾶν εἶδος ἀγωνίσματος κατ'
5 ἀλλήλων ἐνεδείξαντο.

ἄεθλ'] ἀγωνίσματα· πάμπληκτα δὲ πληγῶν μεστά.

507 τετραόρου] τετρασκελοῦς.

508 φάσμα] φάντασμα, σῆμα.

509 ἀπ' Οἰνειαδᾶν: ἀπὸ Αἰτωλίας· ἢ οὕτως,
10 Οἰνία πόλις Ἀκαρνανίας δι' ἧς ῥεῖ ὁ Ἀχελῷος· πλη-
θυντικῶς δὲ λέγεται.

510 Βακχείας] τῆς τὸν Βάκχον ἐχούσης· καλῶς
δὲ τὸ Βακχείας πρὸς ἀντιδιαστολήν.

512 ἀφ' ἱστορίας φησὶ λόγῃην ἔχειν τὸν Ἡρακλέα.

15 513 ἀολλεῖς: καταχρηστικῶς εἶπεν ἐπὶ δύο τὸ
ἀολλεῖς· ἐπὶ πλῆθους γὰρ λέγεται· ἢ ἀολλεῖς ἀντὶ τοῦ
λίαν ἀλέντες· Ὅμηρος

οἴμυσεν δὲ ἀλεῖς.

514 ἰέμενοι] ἐπιθυμοῦντες.

20 515 μόνη δὲ ἡ Κύπρις παροῦσα ἐβράβευεν καὶ
διέταπεν.

517 τότε οὖν ὁ Ἡρακλῆς καὶ χερσὶ καὶ τόξοις
ἐμάχετο, ὁ δὲ Ἀχελῷος τοῖς κέρασιν.

519 ἀνάμειγμα] ἀναμειγμένως.

25 520 ἦν] Ἡσίοδος

τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαὶ

ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον.

1 γούοις Br. — 2 τεθεωρακισμένοι Lasc.; lectionem codicis
etsi mendosam retinui. — 9 οἰνειαδᾶν (ut in textu) L. Αἰτωλίας]
Οἰταίας ex Stephano Byz. 485, 17 M. Schmidt. Didym. p. 108.
ἢ οὕτως] confundit Οἰνειαδάς Oetaeae cum Οἰνιάδας Acarnaniae.
— 10 πόλεις L, corr. Lasc. — 18 Π. γ 308. — 26 Theog. 321.

ἦν δὲ ἀμφίπλεκτοι | κλίμακες: κλίμακες αἱ ἐπανα-
βάσεις παρὰ τὸ ἄνω τε καὶ κάτω αὐτοὺς στρέφεσθαι
ἐν τῇ μάχῃ· ἔστι δὲ εἶδος παλαίσματος ἡ κλίμαξ·
τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα ἐπὶ Ἡρακλέους ἀκουστέον.

521 ἦν δὲ μετώπων] τοῦτο ἐπὶ Ἀχελφών· οἱ γὰρ 5
ταῦροι τοῖς κέρασι καὶ μετώποις μάχονται.

523 ἃ δ' εὐῶπις] ἡ Δηϊάνειρα.

526 ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν: ἐγὼ, φησὶν, ἐνδιαθέτως
ὥσει μήτηρ λέγω.

527 ἀμφινείκητον ὕμμα νύμφας: ἀντὶ ἡ περι- 10
μάχης νύμφη περιφραστικῶς· ἀπὸ δὲ τοῦ καλλιστεῦ-
οντος αὐτὴν εἶπεν μέρους.

ἔτι δὲ καὶ νύμφη ἐλεεινὴ οὖσα ὑπέμεινεν ἡ περι-
καλλῆς Δηϊάνειρα.

528 ἀμένει] ἀντὶ τοῦ ἀνέμεινεν.

15

529 παραχρήμα γαμηθεῖσα τῶν τῆς μητρὸς ἀφ-
ωρίσθη πραγμάτων.

531 ἦμος, φίλαι, κατ' οἶκον: Δηϊάνειρα πρὸς τὸν
χορὸν ἐξελθοῦσα διαλέγεται καὶ φησιν, ἐν ὅσῳ δ' Αἰχας
κατὰ τὸν οἶκον συντάττεται ταῖς αἰχμαλώτοις ἐξῆλθον 20
ἵνα ἅπερ ἐμηχανησάμην δηλώσω ὑμῖν.

532 ὥς ἐπ' ἐξόδῳ] ὥς μέλλων αὐτὸς ἐξιέναι πρὸς
τὸν Ἡρακλέα.

535 συγκατοικτιομένη] σὺν ὑμῖν θορηνήσουσα.

536 ἀλλ' ἐξευγμένην | παρεισδέδεγμαι: γεγαμημένην 25
τῷ Ἡρακλεῖ προσεδεξάμην φορτίον λωβητὸν τῆς ἐμῆς
φρενός, βλαβερὸν φορτίον καὶ ἐφύβριστον.

538 ἐμπόλημα] ἀντὶ τοῦ ζημίαν.

539 μιᾶς ὑπὸ | χλαίνης] ἀντὶ τοῦ μιᾶς κοίτης.

2 αὐτὰς L, corr. Br. — 10 ἀμφινείκητον (l ex ἡ) ut in
textu L, corr. l. — 15 ἀνέμεινεν L, corr. Br.

542 οἰκούρι' ἀντέπεμψε: τοιαῦτα τῆς οἰκουρίας
δῶρα ἔπεμψέ μοι ὑπὲρ τοῦ χρόνου παντὸς οὗ συν-
ώκησα αὐτῷ ὃ ἐστὶν εὐχαριστήρια τῆς πολυχρονίας
ἡμῶν οἰκουρίας.

5 547 τὴν μὲν ἔρπουσαν πρόσω: τῇ Ἰόλῃ προκό-
πτουσαν καὶ ἀυξομένην τὴν ἡβην.

548 τὴν δὲ φθίνουσαν] ἐαυτὴν λέγει δεικτικῶς.
φθίνουσαν δὲ ἀντὶ τοῦ βεβηκυῖαν.

[τῶνδ' ὑπεκτρέπει πόδα] ὦν: δύο ἡλικιωὺν τὴν Fol. 71a
10 νεάζουσαν ἀρπάζειν εἰωθεν ὁ τοῦ ἀνδρὸς ὀφθαλμός.

549 ὀφθαλμὸς ἄνθος: τὸ ἄνθος τῶν νέων γυναι-
κῶν φιλεῖ ἀρπάζειν ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἀνδρός, τῶν δὲ
ὑπαναχωρεῖν δηλονότι τῶν πρεσβυτέρων.

550 μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς: διαφορὰν ταύτην
15 ἔχει ἡ πόσις πρὸς τὸν ἄνδρα· πόσις γὰρ λέγεται καὶ
ὁ πρὸ πολλοῦ ἀποστάς τῆς γυναικὸς, ἀνὴρ δ' ὁ συνὼν
καὶ ὁ πρὸ ὀλίγου χωρισθεὶς ὡς τὸ

ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο·

δέδοικα οὖν, φησί, μὴ ἐμὲ καταλιπὼν πόσις <μὲν>
20 ἐμὸς κληθῇ ὡς συνοικήσας μοί ποτε ταύτης δὲ ἀνῆρ
ὡς ἔτι αὐτῇ συνοικῶν.

πόσις: πόσις τις ὢν παρὰ τὸ προσιέναι.

552 ἀλλ' οὐ γάρ, ὥσπερ εἶπον: οὐ γὰρ τὴν συν-
ετὴν γυναῖκα θυμοῦσθαι τῷ ἀνδρί· ᾧ δὲ τρόπῳ τῆς
25 λύπης ἱάμα σχοίην ὑμῖν ἐρῶ.

1 ἀντέπεμψεν (ut in textu) L. — 3 πολυχρονίον Dind.
coll. schol. Ai. v. 194. — 9 lemma inclusit Lasc. ὢν restitui.
— 15 ἡ πόσις] sc. λέξις; τὸ πόσις l, ὁ πόσις Lasc. — 16
ἀποστά τῆς γυναικὸς L, corr. Lasc. — 18 ll. ω 725. — 19
μὲν addidi. — 22 προιέναι L, corr. Lasc.

554 λύπημα] ἀντὶ τοῦ τῆς λύπης.

556 λέβητι χαλκῆφ: δύο ὀνόματα ὡς κρατερὸν αἰχμητήν. ὡς ἔκτοτε ἀποθεμένης λέβητι ἐπὶ τὸ κατὰ καιρὸν χρήσασθαι αὐτῷ.

557 παῖς: νεωτέρα· οὐ γὰρ παρθένος. 5

558 ἐκ φόνων ἀνειλόμην: ἀντὶ τοῦ αἵματος Ὅμηρος

ἄκρον, ἐρευνώμενοι φόνον αἵματος·

ἢ ἐκ τοῦ τόπου ὅθεν ἐφονεύθη ὁ Νέστος· Ὅμηρος

ἐν ἀργαλέησι φονῆσιν. 10

φόνων] τῶν σφαγῶν.

560 πόρρευε] διεπέρα, διεπόρθημεν.

562 ἡνίκα στόλον: στόλον φησὶ τὸ πλήθος τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ δούλων τε καὶ ἀδελφῶν· ἡνίκα οὖν καταλιποῦσα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς ἔρημος ἐπηκολούθησα 15 τῷ Ἡρακλεῖ.

565 ματαίαις χερσίν: ὅτι οὐδὲν ἤνυσεν· ἐφθασε γὰρ ὁ Ἡρακλῆς τοξεύσας καὶ ἀνελὼν αὐτόν.

566 ἐπιστρέψας χεροῖν: εὐτρεπίσας ἢ στρέψας καὶ κάμψας τὴν νευράν· ἢ εἰς αὐτὸν στραφεὶς καὶ βλέψας. 20

567 ἤκεν κομήτην ἰόν: ἢ διὰ τοὺς ὄγκους ἢ διὰ τὴν πτέρωσιν· τὸ δὲ πνεύμονας ἀντὶ ἐνικοῦ.

568 διερροίζησεν] μετὰ ἤχου ὥρμησεν.

570 τοσόδ' ὀνήση: ὠφελήθησεν καὶ ὕνησιν λήψῃ ἐκ τῶν ἐμῶν πορθμῶν. 25

2 scholion ad παλαιὸν — ἀρχαῖον v. 555 refert Wolf. p. 190. κρατερὸν αἰχμητήν] Π. γ 179, al. — 3 ἐπὶ τῷ Iuntina. — 4 αὐτῷ] αὐτὸ L, corr. Lasc. — 8 Π. π 162. — 9 Νέστος constanter in scholiis et in textu L, corr. Lasc. — 10 Π. κ 521. φονῆσι L. — 21 ὄγκους] Π. δ 151; cf. schol. v. 680.

ἐὰν πυθῇ] γράφε ἐὰν πίθῃ.

572 ἀμφίθρεπτον] τὸ πεπηγὸς· θρέψαι γὰρ τὸ πῆξι.

573 ἤ] ὅπου ἢ ἐν ᾧ.

5 574 θρέμμα Λεονάας ὕδρας] περιφραστικῶς ἢ ὕδρα.

575 ἔσται φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον· ἐπιτή-
δειον πρὸς τὸ παῦσαι καὶ κηλῆσαι· καταπανστήριον
τῆς φρενὸς τοῦ Ἡρακλέους τοῦ πρὸς ἄλλην ἔρωτος ἢ
10 κατακηλοῦν τὴν ψυχὴν τοῦ Ἡρακλέους τῷ πρὸς τὴν
Ληϊάνειραν ἔρωτι.

579 ἐγκεκλεισμένον] τηρούμενον.

580 τοῦτό φησιν ὡς κατ' ἐντολὴν Νέσσου καὶ
ἄλλα τινὰ συμμίζασα.

15 581 καὶ πεπεύρανται τάδε· κατείργασται, τετελεί-
ωται καὶ ἡνυσται.

582 κακὰς δὲ τόλμας· μὴ εἰδείην, φησί, κακοῖς
πράγμασιν ἐπιχειρεῖν οἷον δολοφονῆσαι αὐτὸν ἢ τι
τοιούτον ἀλλ' ἄχρι τοῦ μεταθεῖναι αὐτοῦ τὴν γνώμην
20 διὰ τοῦ κατασκευάσματος τούτου.

τόλμας] τὰς φαρμακείας.

584 εἰ μὴ μάταιόν ἐστι τοῦτο τὸ κατασκευάσμα
προσδοκῶ ταύτην ὑπερβαλέσθαι τῇ πρὸς τοῦ Ἡρακλέους
εὐνοίᾳ, εἰ δὲ μὴ ἐπιτυγχάνω παύσομαι τῆς ἐπιχειρήσεως.

25 586 μεμηχάνηται τοῦργον· τοῦτο, φησί, τὸ ἔργον
μεμηχάνηται οὐκ ἐπ' ὀλέθρῳ ἀλλ' ἵνα ταύτην φίλ-
τροις ὑπερβάλωμεθα.

1 γο ἐὰν πι literis reliquis erasis L. — 2 θρέψαι] Odyss.
ι 246, al. — 10 κατακηλοῦντος L, corr. Br. — 20 τούτου] se-
quantur in L εἰ μὴ μάταιόν ἐστι et c.; separavi et ad v. 584
retuli. — 23 Ἡρακλῆος L, corr. Lasc.

587 εἰ δὲ μή, πεπαύσομαι· εἰ δὲ μὴ ἐνεργήσῃ
παύσομαι τῆς ἐπιχειρήσεως.

588 ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς θρωμένοις:
ἀλλ' εἰ πεπίστευκας ὅτι δοῶ τι τοῦτο ἄριστά μοι δοκεῖς
βεβουλεῦσθαι.

Fol. 71 b 590 πιστεύω μὲν ἀληθὲς εἶναι οὐ μὴν πεπείραμαι.

592 ἀλλ' εἰδέναι χροὴ δοῶσαν· δεῖ σε δοῶσαν
ἔχειν τὴν πίστιν καὶ μὴ μόνον δοκεῖν ἐπίστασθαι·
οὐπω γὰρ ἔχεις τὴν γνῶσιν ἕως οὐ πεπείρασαι.

δεῖ σε, φησὶν, ἐπιχειροῦσαν γνῶναι.

593 ἂν γνῶμα] γράφε ἄγνωμα.

594 ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα· γνωσόμεθα, φησί,
τὴν δύναμιν τοῦ σκευάσματος· βλέπω γὰρ τὸν Αἰχάν
πλησίον πορευόμενον ὃς ἀποκομίσσει τὸν πέπλον τῷ
Ἡρακλεῖ καὶ ἔσται ἡμῖν διὰ τούτου πείρα.

596 μόνον παρ' ὑμῶν εὔ <στεγοίμεθα>· κρυπτοί-
μεθα οἷον σιωπῇ γένοιτο.

σκότῳ] λάθρα.

597 καὶ ἀνὶ αἰσχροῦ πράσσης] ἀντὶ τοῦ πράσσει τις
ὥς τὸ

ἔνθ' οὐκ ἂν βολίζοντα ἴδοις.

599 τῷ μακροῦ χρόνῳ] ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ ἐνταῦθα
χρόνῳ ἐνδιατριψαί.

602 εὐνοφῇ πέπλον· ἰσχνουργῇ· οὐκ εὔ δὲ τὸν

9 edebatur ἕως οὗ πεπείρασαι; emendationem, quam feci
Beitr. p. 69, confirmat L. — 11 τὸ γνῶμα adscripsit m. recen-
tissima. — 14 πορευόμενον L, corr. l. — 16 et 19] μόνον
παρ' ὑμῶν εὔ: ἀντὶ τοῦ πράσσει τις ὥς τὸ ἐνθ' — ἴδοις.
στεγοίμεθα] κρυπτοίμεθα οἷον σιωπῇ γένοιτο (mutatum in
γένηται) L, ordinem restitui et πράσσει (pro πράσσει) scripsi.
— 21 Π. δ 223.

ἀνδρεῖον χιτῶνα πέπλον φησί. γράφει δὲ ἀνφῆ ἀντὶ τοῦ λεπτοῦφῆ.

607 μήτ' ἐφέστιον σέλας: ἀντὶ τὸ κατ' οἶκον πῦρ· ἕρκος δὲ ἱερὸν. ὁ βωμὸς ἢ τὸ ἱερὸν.

5 608 πρὶν κείνος: πρὶν αὐτός, ἐνδυσάμενος, ἐπὶ τῆς οἰκίας φανερός καὶ ὑπ' ὕψει πάντων προελθεῖν.

609 [καὶ] καθ' ἣν μέλλει ταύρους θύειν τοῖς θεοῖς εὐχαριστήρια.

611 πανδίκως] ἀνευδοιάστως.

10 612 στελεῖν χιτῶνι τῷδε: σκεπάσειν, ἐνδύσειν, περιβαλεῖν αὐτὸν τούτῳ τῷ χιτῶνι <καὶ> φανεῖν αὐτὸν σφαγέα τῶν θυμάτων.

613 καινὸν] καινοπραπέτῃ.

614 σῆμ' ὁ κείνος εὐμαθές: εὐγνωστον σημεῖον 15 νομίσεις ὅπερ ἐκείνος ἐπιγνώσεται ἐπιθεὶς τὸ ὄμμα τῇ σφραγίδι, γνούς ὅτι παρ' ἐμοῦ εἴη ἡ σφραγίς.

615 σφραγίδος ἔρκει] περιφραστικῶς τῇ σφραγίδι.

616 ἀλλ' ἔρπε καὶ φύλασσε: οὗτός ἐστιν ὁ προσ- 20 ἦκων νόμος τοῖς διακονοῦσιν ὥστε μηδὲν περαιτέρω δρῶν τῶν προσταττομένων αὐτῷ· ἐμφαίνει δὲ αὐτῷ μὴ ἀποσφραγίσαντα περιεργάζεσθαι τί ἔγκειται.

618 ἔπειθ' ὅπως ἂν ἡ χάρις: γνησίως διακονούμενος διπλασιάζεις τὴν χάριν καὶ ἵσως φιληθήσῃ παρ' ἑκατέρου.

1 ἀνφῆ (γ' ^α εὐνφῆ in textu) ex ταναῦφῃ corruptum esse intellexit Wunderus coll. Hesychio, Photio et Suida: ταναῦφῆ,

λεπτοῦφῆ. — 6 φανερός L. — 7 a superioribus separavit, καὶ inclusit Lasc. καθ' ἣν] ἡμέραν addit Br. μέλλοι L, corr. Br. — 11 καὶ addidi. φανῆναι L, correxi. — 18 προσήκον L, corr. l. — 20 προσταττομένων αὐτοῖς Lasc. — 23 διπλασιάζεις L, correxi.

620 Ἑρμοῦ — τέχνην] κῆρυξ γὰρ ὁ θεός.

622 τόδ' ἄργος] τὸ κιβώτιον.

623 λόγων τε πίστιν ὦν ἔχεις: ἔντειλαι δέ μοι, φησί, καὶ περὶ πραγμάτων ἄλλων μυστικῶν καὶ λόγους ἀνακοίνωσαί μοι καὶ φυλάξω. 5

ἐπίθες, φησὶν, ἣν θέλεις σφραγίδα.

628 προσδέγματα: ὑποδοχάς· λέγει δὲ ὅτι οἶσθα πῶς φιλοφρόνως αὐτὴν προσηκάμην· καὶ τοῦτο δὲ ἐπαγωγὸν πρὸς Ἡρακλέα εἰ γε τὴν ὑπονοουμένην φιλοφρόνως προσεδέξατο. 10

629 ὥστ' ἐκπλαγῆναι: ὅτι ἀσμένως αὐτὴν ὑπεδέξω ὥς θαυμάσαι με καὶ ἐπὶ τούτῳ χαρῆναι.

630 δέδοικα γάρ: δέδοικα γάρ, φησί, μὴ πρὸ καιροῦ εἴποις τὸν ἐξ ἑμοῦ πόθον ἕως μάθωμεν εἰ καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ποθεῖ· διὰ δὲ τούτων ἐρεθίζει αὐτὸν πλέον 15 εἰπεῖν.

633 ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα: δοκεῖ τοῦτο παρ' ἱστορίαν εἶναι· φασὶ γὰρ πρῶτον ἐν Τραχίνι τῷ Ἡρακλεῖ ἀναδεδοσθαι, ἐνταῦθα δὲ ὡς προὑπαρχόντων αὐτῶν φησιν. 20

ὦ ναύλοχα: ὁ χορὸς τοὺς περὶ τὴν Οἶτην οἰκοῦντας προσκαλεῖται ἐπὶ τὸ πανηγυρίσαι διὰ τὴν προσδοκωμένην ἐπιδημίαν τοῦ Ἡρακλέους· ὁ δὲ νοῦς, οἱ τὰ παραθαλάσσια θερμὰ λουτρὰ ἐνοικοῦντες καὶ οἱ παρὰ τοὺς τραχεῖς καὶ ὄρεινους τόπους τῆς Οἶτης καὶ τὸν 25 Μηλιακὸν κόλπον ἔτι τε [καὶ] τὴν ἀκτὴν τῆς χρυσοτόξου Ἀρτέμιδος, ἐνθα φασὶν εἶναι τῶν Ἑλλήνων τὰ συνέδρια, ἄρτι ὁ καλλιφωνότατος πάλιν ἤξει αὐλὸς καὶ

12 τοῦτο L, corr. Iuntina. — 26 καὶ inclusi. — 27 φασὶν] φησὶν L, corr. Elmsl.

καταλήφεται ὑμῶν τὰς ἀκοὰς ἡδύ τι καὶ μουσικὸν
προσπνέων, οὐκ ἐχθρὰν οὐδ' ἀπεικτινὴν φωνήν ἀλλὰ
θείας μούσης ἀντίλυρον ὃ ἐστι φωνῆς γλυκείας.

ὦ ναύλοχα· παραθαλάττια λουτρά· φησὶ δὲ τὰ
5 Ἡράκλεια ἄπερ λέγεται αὐτῷ ἢ Ἡρα ἀνεῖναι· πετραῖα
δὲ διὰ τὸ ἐν ὕρει τῇ Οἴτῃ κεῖσθαι· ἐνιοι δὲ ἐν Σικελίᾳ
φασὶν ἀναδοθῆναι τῷ Ἡρακλεῖ τὰ θερμὰ λουτρά.

634 καὶ πάρους· πάροι εἰσὶν ὑψηλοὶ τόποι ἢ αἱ
ὀξεῖαι πέτραι· καὶ οἱ παρὰ τοὺς τραχεῖς καὶ ὄρεινους
10 τόπους τῆς Οἴτης οἰκοῦντες.

636 Μηλίδα παρὰ λίμναν· λίμνην φησὶ τὴν θά- Fol. 72 a
λασσαν· Ὀμηρος

αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης·

ὁ δὲ Μηλιακὸς κόλπος Τραχίνιός ἐστιν.

15 637 χρυσалаκάτον] ἐν Εὐβοίᾳ τιμᾶται χρυσότοξος
Ἄρτεμις.

638 ἐνθ' Ἑλλάνων ἀγοραί· ὅπου συνάγονται οἱ
Ἀμφικτύονες εἰς τὴν λεγομένην Πυλαίαν περὶ ἧς
Ἀγάθων φησὶ Πυλάδην τὸν Στροφίου πρῶτον συστή-
20 σασθαι ἐν τῇ Φωκίδι καθαιρόμενον τὸ ἐπὶ Κλυταίμῃ-
στρα μύθος καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν σύνοδον Πυλαίαν φησὶ
προσαγορεύεσθαι· ἢ ὅτι [Τραχλὶν] πύλη τῆς Τραχίνος
ἐστίν.

εἰς τὸ αὐτό· τὴν Μαγνησίαν ἐνθα τὸ τῆς Ἀρτέ-
25 μιδος παρὰ θάλασσαν Τραχίνος ὅπου καὶ ἡ ἐπ' Ἀρτε-

2 ἀπεικτινὴν] ἀπεχθῆ 1. — 5 Ἡρα] Ἀθηνᾶ Lasc. coll. schol.
Aristoph. Nub. v. 1050. — 13 Od. ε 337. αἰθυία L. ἀνεδύ-
σαστο apud Homerum. — 14 Τραχίνος? cf. schol. Phil. v. 453.
725. — 18 ἀμφικτύονες L, corr. Lasc. — 19 Ἀγάθων] fort.
Samius, C. Muell. fragm. IV p. 291. — 22 Τραχλὶν (τραχίη L)
inclusi. — 24 τὸν τῆς L, corr. Lasc. — 25 παραθαλάσσιον
Τραχίνα L, correxi.

μισίῳ ναυμαχία συνέβη τοῖς Ἑλλησιν· ἐν Θερμο-
πύλαις.

641 οὐκ ἀναρσίαν] οὐκ ἐχθρὰν οὐδὲ θρήνων βοήν.

643 ἀντίλυρον· ἀντίμιμον, ἀντῳδὸν ἀντὶ οὐ μιση-
τὴν φωνὴν ἀλλὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐναντίου μέρους τῆς λύρας 5
φωνὴν ἀφ' οὗ δηλοῦται <ᾧ> ὁμοῦ αὐλὸς καὶ λύρα
ἀναφωνήσουσιν.

ἰσόλυρον.

645 σεῦται] ὁρμᾶται, ἥξει.

647 ὃν ἀπόπτολιν εἶχομεν· ὃν ἐκτὸς εἶχομεν τῆς 10
πόλεως εἰς δωδεκάμηνον ἀναμένονσαι· τὸ δὲ ἐξῆς, ὃν
ἀπόπτολιν πελάγιον ἀντὶ τοῦ ἄποθεν τῆς πόλεως ἐν
τῷ πελάγει.

649 πελάγιον· ὅτι πολλάκις καὶ διὰ θαλάττης
ἔπλεεν εἴ ποτε εἰς νήσους ἀπῆει. 15

650 δάμαρ] ἡ Ἀθιάνειρα.

652 ὦλλυτο] διεφθείρετο.

653 νῦν δ' Ἄρης οἰστροθεῖς· μανεῖς ὁ περὶ τὴν
Οἰχαλίαν πόλεμος ἐξέλυσεν ἡμᾶς τῆς ἀνίας ἣν ἐφ'
ἐκάστης ἡμέρας εἶχομεν. 20

εἰς τὸ αὐτό· νῦν δ' Ἄρης· ὁ πρὸς τὸν Εὐρυτον·
ἐξ αὐτοῦ γὰρ εὐθὺς ἐπανῆλθεν.

655 μῆ|σταλή πολύκωπον· μηδαμοῦ ἢ ναῦς ἀλλαχοῦ
ὀρμίσαι ἕως ἐνταῦθα ἀφίκοιτο τὴν Εὐβοίαν νῆσον
ὑπερβὰς καὶ καταλιπὼν· καταστρεψάμενος γὰρ τὴν 25
Οἰχαλίαν ἐκεῖ ἔμεινεν θῦσαι τῷ πατρὶ.

656 πολύκωπον ὄχημα ναὸς] ἀντὶ τοῦ ἢ ναῦς.
αὐτῷ] τῷ Ἡρακλεῖ.

660 πανάμερος· ἀντὶ τοῦ τὴν σήμερον ἡμέραν

4 μισητὴν] μουσικὴν L, correxi. — 6 ὅτι add. Lasc. —
12 ἄποθεν L, corr. Br.

ἔλθοι τῷ πέπλῳ τῆς πειθοῦς θελχθεῖς <τῷ> ἐκ προ-
φάσεως τοῦ Νέσσου κατεσκευασμένῳ· πειθοῦς δὲ πέπλῳ
εἶπεν ὅτι γέγονεν ἐπὶ τὸ μεταπεῖθαι καὶ μετατιθέναι
τὴν Ἡρακλέους γνώμην ἐπὶ τὴν Διάνειραν.

5 πανάμερος· εὐμενὴς ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔλθοι εἰς
ἔρωτα τῆς γυναικὸς διὰ τὸ τοῦ Νέσσου φάρμακον.

661 παγχρίστῳ· λείπει τὸ πέπλῳ, συγκεκραμένους
καὶ ἄρμους τῇ πειθοῖ τοῦ θηρός.

663 μὴ περαιτέρω· ὑπὲρ τὴν συμφέρουσαν χρεῖαν
10 καὶ πλείω τοῦ δέοντος.

668 οὐ δὴ τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ· τοῦτο κατ' ἐρώ-
τησιν, οὐχ ἔνεκα ὧν ἀπέσταλκας δώρων τῷ Ἡρακλεῖ
ἀδυμεῖς;

669 μάλιστα γ' ὥστε μὴ· ναί, φησί, περὶ τούτου
15 φοβοῦμαι οὕτως ὥστε μηδέποτε παραινέσαι τινὶ ἀδήλου
πράγματος προθυμίαν λαβεῖν ὃ ἐστὶν ἀδήλῳ πράγματι
ἐπιχειρεῖν.

671 εἰ διδαντὸν ἐξ ὅτου φοβῇ· εἰ μὴ ἀπόρρητον εἴη.

673 γυναῖκες, ὑμῖν θαῦμα· θαυμαστὸν καὶ οἶον
20 οὐκ ἂν τις ἐλπίζοι παθεῖν· γράφεται δὲ καὶ μαθεῖν.

678 κατ' ἄκρας σπιλάδος· σπιλὰς ἢ πέτρα· ὡς Fol. 72^b
οὖν ἐπὶ λίθον θεμένη αὐτὸ τοῦτό φησι· κατατίθεται
οὖν καὶ ῥεῖ καὶ διαλύεται ἀπὸ τοῦ λίθου διαρροῶν.

ὡς δ' εἰδῆς ἅπαν· ὅπως γυνῆς ἀκριβῶς ὅλον τὸ
25 πρᾶγμα εἰς μῆκος ἀπλώσω τὸν λόγον.

680 ἐγὼ γὰρ ὧν ὁ θῆρ με· ὧν εἶπέν μοι ὁ Νέσσος
ὅτε τὴν πλευρὰν ἤλγει τῷ βέλει τρωθεῖς· γλωχίνι δὲ

1 τῷ add. Br. — 3 μετατεθεῖναι (μετατεθῆναι l) L, corr.
Elmsl. — 5 ἔλθοις L, corr. Const. Matthiae quaest. Sophocl.
p. 89. — 18 διδαντὸν] δι ex μη. — 27 τῷ βέλει] τῷ κέντρῳ l.

ἀπὸ μέρους τῷ βέλει· γλῶχιν γὰρ ἢ ἀκὺς ὃ λέγει
Ὅμηρος ὄγκον.

πονῶν] ἀντὶ τοῦ ἀλγῶν.

682 παρήκα] λείπει ἄπρακτον.

ἀλλ' ἐσφρόμην· ἀντὶ τοῦ ἐσφρα καὶ ἐφύλαξα· 5
διεφύλαξα οὖν ὅσα μοι παρήγγειλεν ὥσανεὶ δέλτῳ
χαλκῇ ἔχουσα ἐγκεχαραγμένα· δύσνιπτον δὲ ἀντὶ τοῦ
δυσσάπλειπτον.

684 πρόρρητα· πρὸς ἐμὲ ὑπὸ Νέσσου προειρη-
μένα· προμεμελετημένα μοι ἢ ἀπόρρητα. 10

686 ἄθικτον] ἀπροσπέλαστον πυρὸς καὶ ἡλιακῆς
ἀκτῖνος.

687 ἀρτίχριστον] παραντὰ χριόμενον.

688 νῦν δ' ὅτ' ἦν ἐργαστέον· νῦν δὲ ὅτε ἐπέστη
ὁ καιρὸς τοῦ χρῆσαι ἔχουσα μαλλὸν ἐρίον. 15

690 κτησίῳ βοτοῦ λάχνην· ἀπὸ κτησίῳ προβάτου
τὸν μαλλὸν σπάσασα· κτήνη δὲ καὶ <βοτὰ> τὰ πρό-
βατα λέγεται. βοτὰ ἔλεγον τὰ πρόβατα.

691 ἀλαμπές ἡλίου] μὴ καταυγασθέν.

692 κοίλῳ ξυγάζεσθω] εἰς ξύλινον σορὸν τουτέστι 20
κιβωτόν.

693 φάτιν] φάσμα, φαντασίαν.

694 ἄφραστον· ἀφανές, ἀνεκδιήγητον· ἀξύμβλητον
δὲ ἀσυνείκαστον πρὸς τὸ μαθεῖν ἀνθρώπῳ· ἢ ἀντὶ
τοῦ ἀπαράβλητον οἶον οὐκ ἔχον ἄλλῳ παραβληθῆναι 25
ὥστε πιστεῦσαι καὶ μαθεῖν τὸν ἀκούοντα.

695 τὸ γὰρ κάταγμα· τὸ γὰρ ἐρίον τοῦ προβάτου

1 τῷ βέλει] τὸ ὄλον l. — 2 ὄγκον] ll. δ 151, al. — 14 ἐνέστη L,
correxī. — 16 ἀποκτιν^v (IC = CI), in marg. ζήτει L, corr. Br.
— 17 βοτὰ addidi. — 20 σωρὸν L, corr. Lasc.

μετὰ τὸ χρεῖσαι τὸν πέπλον ἔρριψα εἰς τόπον καταλαμ-
βανόμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου· τὴν γὰρ αὐγὴν ἀκτῖνα
ἡλιώτιν εἶπεν.

κάταγμα] τὸ αἷγειον μῆρουμα.

5 697 ὥς δ' ἐθάλπετο: ὥς δὲ ἐθερμάνθη ὑπέρρυσεν
ἀφανῶς <καὶ> λέλνται.

699 μορφῇ μάλιστ' εἰκαστόν: εἰκόδς πρίσματι
ξύλον· θανμασθῶς δὲ βρώματα πριόνος εἶπεν τὸ πρίσμα·
τρόπον γὰρ τινα ἐσθίων τὸ ξύλον ὁ πριὼν ἐκείνο τὸ
10 λεπτόν ἀποβάλλει.

701 προπετὲς] ἐρριμμένον καὶ προπεσὼν χαμαί.

702 ἀναξέουσι] ἀνακαχλάζουσι.

θρομβώδεις ἀφροί: ἐπηρμένοι· θρόμβος γὰρ ὁ
ὄγκος· ἢ περιφερῇ φυσήματα.

15 703 γλανκῆς ὀπώρας: τοῦ γλεύκους τοῦ ἀρτίως
ἐκπιασθέντος καὶ νέον· μάλιστα δὲ ὁ νέος οἶνος θερμοδς
ὢν εἰ πέσοι χαμαὶ ἀφρίζει· γλανκὴν δὲ ὀπώραν τὸν
νέον οἶνον εἶπεν διὰ τὴν λαμπρότητα.

708 ἧς ἔθνησχ' ὕπο] ὑφ' ἧς, δι' ἧν.

20 709 τὸν βαλόντ'] τὸν τοξεύσαντα.

710 ὦν ἐγὼ μεθύστερον: ὦν, τῶν εἰρημένων μοι
ὑπ' ἐκείνου, νῦν τὴν γνῶσιν μανθάνω ὅτε οὐκέτι με
ὠφελεῖ.

711 ἀρκεῖ: ὠφελεῖ· Ὀμηρος

25 ἄρκιον ἐσσεῖται.

712 εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι: εἰ μὴ διαμάρτομαι
τῆς γνώμης ἣν ἔχουσα περὶ αὐτοῦ τυχάνω.

1 εἰς] ὑπὸ L, corr. Br. καταλαμπόμενον Br.; cf. schol. Oed.
Col. v. 1047. — 6 καὶ addidi. λέλνται] pertinet ad κατέφηται.
— 7 πρίσματος L, corr. Lasc. — 9 τὸ (ex τῷ) ξύ (deletum)
πρίσμα L. — 16 ἐκπιασθέντος L, corr. Lasc. — 25 ll. β 393.

715 ὥσπερ ἂν θίγῃ· καὶ ὅσα ἂν θίγῃ τοῦ Ἡρα-
κλείου βέλους εἴτε ἄνθρωπος εἴτε θηρίον ἀπόλλυται.

716 ἐκ δὲ τοῦδε] ἐκ τοῦ Νέσσου· ἀντὶ τοῦ διὰ
Νέσσου.

719 καίτοι δέδοκται· καὶ γὰρ, φησὶν, ἀποθανεῖν ἢ
βουλήσομαι ἵνα μὴ δόξω πονηρίᾳ ἀνηρηκέναι τὸν
Ἡρακλέα ἀλλ' ἀκουσίῳ γνώμῃ.

720 ταύτῃ σὺν ὀργῇ· τούτῳ τῷ τρόπῳ τουτέστι
διὰ τοῦ πέπλου.

721 ξῆν γὰρ κακῶς κλύουσιν· γυναῖκα κακοδο- 10
ξοῦσαν οὐ δεῖ ξῆν ἤτις μὴ θέλει δοκεῖν ἐκ φύσεως
εἶναι κακή.

Fol. 73a

723 ταρβεῖν μὲν ἔργα· ἀνάνκη μὲν εὐλαβεῖσθαι
τὰ δεινὰ ἔργα οὐ χορὴ δὲ καὶ πρὸ τῆς ἐκβάσεως τῶν
συμβησομένων αἰρεῖσθαι τὰ δεινὰ. 15

725 οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς· ἐν τοῖς πονη-
ροῖς βουλευμασιν οὐδὲ ὑπολείπεται χρηστὴ ἐλπίς ἤτις
παρέχει πεποίθησιν καὶ θάρσος ἀντὶ τοῦ δύσελπίς εἰμι.

727 ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ ᾔξουσιν· τοῖς
ἀκουσίως σφαλεῖσιν ἢ ἐπαγομένη ὀργὴ πεπεμμένη ἐστὶ 20
καὶ πρᾶεῖα καὶ συγγνωστὴ ἥς σε δίκαιον τυγχάνειν
παρὰ τοῦ Ἡρακλέους· ἄκουσα γὰρ ἡμεῖς.

729 ὁ μὴ δυστυχῶν τοιαῦτα ἂν εἴποι.

731 σιγᾶν ἂν ἀρμόζοι· πρέπει σοι λοιπὸν σιωπᾶν
καὶ μηκέτι περὶ τούτων πλείω λέγειν εἰ μὴ ἄρα τι 25
τῷ σῷ παιδί μέλλεις εἶρεῖν παραγινομένην.

χορόνον] γράφε λόγον.

1 ὅσα] δς Porsonus. — 8 ὀργῇ] ὀρμῇ in textu L. — 14
καί] in L legitur post ἐκβάσεως, transposui. — 16 lemma in
rasura. — 17 οὐδὲ] δὲ serius additum in L; οὐχ l. — 19 ἐκου-
σίας in textu L.

736 ἄλλου κεκλησθαι μητέρ'] αἰσχύνομαι γὰρ ἐπὶ σοί.

737 ποθεν] ἐκ θεοῦ τινος.

738 στυγούμενον] λυπηρὸν καὶ μίσους ἄξιον.

742 τὸ γὰρ φανθέν: τὸ ἅπαξ πραχθέν καὶ ἐπὶ πέρας ἔλθον πῶς ἂν τις μὴ γενέσθαι ποιήσειεν; Πίνδαρος

τῶν δὲ πεπραγμένων

〈ἐν δίκῃ τε καὶ παρὰ δίκαν〉 ἀποίητον οὐδ' ἂν

740 χρόνος ὁ πάντων πατήρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος.

745 ἄξηλον: φαῦλον, ὃ οὐδεὶς ζηλώσειεν.

746 αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφοράν: τὰ μὲν ἑώρακα πάσχοντος τὰ δὲ ἀνοιμώζοντος ἤκουσα.

747 πατρός] περὶ τοῦ πατρός.

748 καὶ κατὰ γλώσσαν κλύων: ἀντὶ ἀνοιμώξαντος αὐτοῦ κατὰ τὴν γλώσσαν.

748 ποῦ δ' ἐμπελάξεις: προσπελάξεις· παρίστασαι δὲ ἀντὶ τοῦ πλησίον γέγονας.

750 ὅθ' εἶρε κ. ἑ.] καινοπρεπὴς ἢ φράσις.

752 ἦλθεν εἰς τὴν Εὐβοίαν ἧς ἀκρωτήριόν ἐστι τὸ Κηναῖον.

754 τεμενίαν τε φυλλάδα] τὸν ἀπὸ τῶν τεμενῶν στέφανον· ἢ τέμενος πολύφυλλον.

757 ἐλέγετο ὁ Λίχας σύντροφος εἶναι Ὑλλου.

759 ἐνδυσάμενος ὡς σὺ ἐνετείλω.

763 ὁ Ἡρακλῆς ἰλαρᾷ τῇ φρενὶ κατηύξατό σοι χαίρων ἐπὶ τῷ πέπλῳ.

1 ad v. 734 adscriptum in L, corr. Lasc. — 8 Olymp. II, 29. — 10 θέμεναι L, corr. l. — 20 ἧς] ἧ L, corr. Lasc. — 21 Κηναῖον etiam in textu L; v. schol. v. 993. — 22 τὸν] τῶν L, corr. Lasc. — 26 φρενὶ] φωνῇ l.

Schol. in Sophocl. vet. ed. Papageorgius.

764 κατηύχετο] λείπει τὸ σοι.

765 ὅτε δὲ ἀπὸ τῶν θυμάτων καὶ τῶν ξύλων ἡ φλόξ ἀνεκαίετο τότε ἰδρῶς ἀνῆει περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ.

766 φλόξ αἱματηρά· αἱματηρὰ ὅτι ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἱερειῶν συνίσταται· πείρας δὲ δρυὸς λιπαροῦ ⁵ ξύλου· δρυὴν γὰρ λέγει πᾶν δένδρον.

Fol. 73b

768 πλευραῖσιν ἀρτίκολλος· ὡς ὑπὸ τέκτονος καλῶς συγκεκολλημένος· τὸ δὲ ἐξῆς, καὶ προσκολλητὸς ὁ χιτῶν κατὰ πᾶν μέρος ὡς ἂν ξύλῳ νεαρὰ κόλλα ὑπὸ τέκτονος προσείη χρυσθεῖσα. 10

770 ὁδαγμὸς ἀντίσπαστος· κνησμὸς· δῆξασθαι γὰρ τὸ κνησάσθαι· ἀντίσπαστος δὲ ἴσος σπασμῷ ἢ μετὰ σπασμοῦ· γίνεται δὲ ὁ ψόφος ἀπὸ σπασμοῦ.

φοινίας] τυφῶνος [μὲν] γὰρ καὶ ἐχίδνης ὕδρα.

771 ἵος ὡς ἐδαίνυτο] ὡς κατήσθιεν αὐτὸν ὁ ἴος. 15

775 τὸ σὸν μόνης|δώρημ' ἔλεξεν· εἶπεν ὅτι σὸ αὐτῷ προσήγαγες τὸν πέπλον ὡς ἀπέσταλται ὑπὸ σοῦ οἶον οὐδὲν ἄφ' ἑαυτοῦ πανουργήσας.

779 μάρψας ποδὸς νιν· δραξάμενος τοῦ ποδὸς τοῦ Λίχα κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος ἐνθα δεσμεῖται τὸ ²⁰ ἄρθρον, λέγει δὲ τὸ περὶ τὸν ἀστράγαλον μέρος οὗ εἰώθαμεν δεσμεῖν ὑπόδημα ἢ τι τοιοῦτο· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν λύγων· εὐέλκτον γὰρ τὸ φυτὸν νέον ὄν· Ὅμηρος

δίδη μόσχοισι λύγοισιν.

25

3 ἀνῆει] ἀνείη L, corr. Lasc. — 9 νεαρὰ L, corr. Lasc. κόλλη L, corr. Br. — 12 σπασμῷ] σπασμοῦ L, corr. Lasc. — 13 ψόφος] i. e. θάνατος; etiamnunc Graeci dicimus ψοφῶ pro θνήσκω ut apud Homerum δούπησε πεσών; similiter σιοτῶνω (σιοτόω — ὦ) pro κτείνω (τὸν δὲ σιότος ὅσσε κάλυψε Homer.). — 14 μὲν incl. Br. — 21 οὗ] ὁ L, φ̄ Lasc., corr. Br. — 25 Π. 2 105. λύγοισι L.

ἢ λυγρίζεται: ἀρμόζεται, κάμπτεται, συστρέφεται.
 ὅπου ἐστὶν ὁ δεσμός τῶν νευρῶν, ἔνθα ὑποδεσμούμεθα.

780 ἀμφίκλυστον] τὴν ἐκ τοῦ πόντου ἀμφοτέρωθεν
 κλυζομένην.

5 781 κόμης δὲ λευκὸν μυελόν: διὰ δὲ τῆς κόμης
 τὸν ἐγκέφαλον ἐκραίνει κατὰ μέσον τῆς κεφαλῆς δια-
 σχισθείσης ὃ ἐστὶ διαιρεθείσης τῆς κεφαλῆς διὰ τῆς
 κόμης ἀνεπέμπετο ὁ ἐγκέφαλος σὺν τῷ αἵματι.

783 ἀνευφήμησεν] κατὰ τὸ ἐναντίον ἀντὶ ἐστέναξεν.

10 784 τοῦ μὲν νοσοῦντος: τοῦ Ἡρακλέους νοσοῦντος
 τοῦ δὲ Αἰχᾶ ἤδη ἀνυσθέντος ὃ ἐστὶ πεφονευμένου.

786 ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε] σπασμῷ γὰρ εἰληπτο
 κείμενος ἐπὶ τῆς γῆς.

788 Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες: Ὀμηρος

15 Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
 Λοκρῶν οὐ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης.

789 ἐπεὶ δ' ἀπεῖπεν: ἀπέκαμεν, ἀπηγόρευσεν ἑαυτόν,
 ὑπερκέκμηκεν, ἀπείρηκεν πρὸς τὰς ὁδύνας ἐπὶ γῆς
 κυλιόμενος.

20 791 ἐνδατούμενος: σφοδρῶς λοιδορούμενος· ἐνδα-
 τεῖσθαι γὰρ σφοδρῶς ἐσθίειν. λοιδορῶν, μεμφόμενος,
 κατὰ μέρος τῶν λεγομένων ἀνακαλῶν· ἐνδατεῖσθαι
 γὰρ τὸ μερίσασθαι, ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δαιτυ-
 μένων. ἄλλως: ἐνδατούμενος νῦν σφόδρα κακῶς λέγων,
 25 δυσφημῶν, συνεχῶς μεμφόμενος, ἐπαρώμενος· ἐνιοὶ δὲ
 γράφουσιν ἐμματούμενος ἀντὶ μασώμενος.

2 νεύρων L, corr. Br. — 6 μέσον] μέσ^ο L, corr. Br. — 11
 Αἰχ^υ L, corr. Br. — 15 Π. β 527. — 16 Π. β 535. οἶ] οἶοι L.
 — 22 ἐνδατοῦσθαι L, corr. Lase.

793 κατακτῆσαιτο] πλεονάζει ἢ κατὰ καὶ ἔστι κτή-
σαιτο ἀντὶ τοῦ ἔσχευ.

794 τότε ἐν προσέδρῳ: ὅτε ἀπέκαμεν κυλιόμενος
τότε ἀνατείνας τὸν ὀφθαλμὸν διὰ τῆς <κατα>κεχυμένης
τοῦ σώματος λιγνύος εἶδέν με δακρυροοῦντα· λιγνύος⁵
δὲ ἢ τῆς παρακειμένης ἀναθυμιάσεως καὶ καπνοῦ ἢ
τῆς παρακειμένης καὶ περικεχυμένης αὐτὸν φλογώδους
νόσου.

799 ἄρῳ] προστακτικῶς.

801 εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις ἀλλὰ μ' ἔκ γε τῆσδε: 10
ἐνῆσχυνται γὰρ αὐτοῦ θανεῖν μὴ ἐγγελασθῇ ὑπὸ τῶν
Οἰχαλίων.

805 βρυχώμενον σπασμοῖσι] ἀνοιμώζοντα μεράλας
ἐκ τῶν σπασμῶν.

808 ποίνιμος: ἡ τιμωρός, ἡ ποινὴν ἀπαιτοῦσα. 15

Fol. 74a

810 θέμις δ' ἐπεὶ μοι τὴν θέμιν: θέμις δὲ ἔστιν
ἡμᾶς καταρᾶσθαι σοὶ ἐπεὶ σὺ προτέρᾳ τὴν θέμιν ἀπέρ-
ριψας καὶ παρεῖδες· ἐὰν δὲ προῦλαβες ἀντὶ τοῦ φθά-
σασα τὴν θέμιν [καὶ] οὐκ ἐξεδέξω ἕως τι κατὰ τὸ
δίκαιον πράξης. 20

813 τί σῖγ' ἀφέρπεις;· σῖγα ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ
τοῦ σιωπηλῶς τουτέστι διὰ τί οὐδὲν ἀποκρίνη πρὸς
τὸν Ὅλλον;

814 ξυνηγορεῖς] συνάξεις, συμφωνεῖς.

815 οὔρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν: εἶθε οὔρος καλὸς²⁵
ἐπιπνεύσειεν αὐτῇ ἀπιούσῃ ἵνα μηκέτι αὐτὴν ἴδοιμι·
τροπικῶς δὲ τὸ οὔρος ὡς ἐπὶ νεῶς ἀντὶ τοῦ οὐριοδρο-
μεῖτω.

4 κατακεχυμένης] κεχυμένης L, corr. Herm. — 15 ποινὴν]
ποινῇ ἢ L, corr. Lasc. — 18 ἀντὶ τοῦ] ἀν τ L, corr. Lasc. —
19 καὶ inclusit Br. — 21 ἀφέρπεις l. — 26 ἐπιπνεύσει L, corr. A.

817 ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος· τί γὰρ μάτην
ἐπαιρόμεθα τῷ τῆς μητρὸς ὀνόματι οὐδὲν ἕξιον αὐτῆς
διαπραξαμένης ὦν <ῆ> φύσις καὶ ὁ θεσμός ἀπῆτει;
τρέφειν] ἀντὶ τοῦ ἔχειν.

5 821 ἰδ' οἶον, ὦ παῖδες· ὁ χορὸς πρὸς ἀλλήλας
διαλέγεται περὶ τοῦ δεδομένου μαντείου τῷ Ἡρακλεῖ
ἐν τῇ Δωδωνῇ ὅτι νῦν ἀπέβη· τὸ δὲ οἶον ἀντὶ οἷως
[οἶον], ὁρᾶτε, ὦ φίλοι, οἷως ἡμῖν ἀθρόως συνέπεσεν
καὶ εἰς οἶον κακὸν ἀπέβη τὸ ἔπος <τὸ> ἐκ τῆς μαν-
10 τείας πάλαι χρησθέν· προσέμιξεν δὲ ἀντὶ τοῦ προσ-
εργάγῃ ὀξέως.

προσέμιξεν] προσεργάγῃ.

823 τὰς παλαιφάτου προνοίας· γράφε παλαιφοῖβον
ἵν' ἡ τῆς πάλαι μαντευσαμένης· φοιβᾶσθαι γὰρ τὸ
15 μαντεύεσθαι.

824 ὃ τ' ἔλακεν· ὅπερ ἐφθέρξατο, ἐπειδὴν ἐνιαυ-
τὸς παρέλθοι τότε διαδοχὴν γενέσθαι τῶν πόνων τῷ
Ἡρακλεῖ τῷ Διὸς παιδί· ἀναδοχὰν δὲ ἀνάπανσιν, ἀνα-
κωχήν [ἀναδοχήν].

20 τελεόμηνος· ὁ ἐνιαυτὸς ὁ τέλειον ἔχων τὸ δωδε-
κάμηνον· καὶ ἄροτος ὁ ἐνιαυτὸς ἀπὸ τοῦ ἁπαξ κατ'
ἐνιαυτὸν ἀροῦν.

827 αὐτόπαιδι] γνησίῳ παιδί.

828 καὶ τάδ' ὁρθῶς· ταῦτα δέ, τὰ χρησθέντα,
25 ἀσφαλῶς νῦν ἡμῖν ἀποβαίνει· τροπικῶς δὲ κατουρίζει
ὥσπερ οὐρίῳ πνεύματι προσορμεῖ ἡμῖν κατ' ὁρθὸν
ἀννόμενα.

κατουρίζει] προσπνεῖ.

3 ἡ add. Lasc. — 8 οἶον inclusi. — 9 τὸ addidi. — 19
ἀναδοχὴν inclusi. — 26 προσορμίζει L.
μεῖ

829 πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσω: πῶς γὰρ ὁ μὴ-
κέτι ὀρῶν τὸ φῶς παρὰ Εὐρουσθέως κελεύοιτο;

831 εἰ γὰρ σφε Κενταύρου: εἰ γὰρ αὐτόν, τὸν
Ἡρακλέα, τὸ αἷμα τὸ θανάσιμον τοῦ Κενταύρου περι-
έχει πλευρᾷ προστακέντος ἰοῦ πῶς ἂν ἕτερον ἥλιον ἢ 5
τὰ νῦν ἴδοι;

φοινία νεφέλα] τὸ αἷμα τὸ θανάσιμον.

832 χρίει δολοποιός: χρίει δὲ τὸ ἱμάτιον τῷ αἵ-
ματι ἢ ἀνάγκη τῆς Διμανείρας ἢ μετὰ δόλου τεχνησα-
μένη· ἡνάρκασται γὰρ ὑπὸ ξήλου δι' οὗ ἦρα τῷ δόλῳ 10
τοῦτο τεχνήσασθαι.

834 ὃν τέκετο θάνατος: τοῦτον, τὸν ἰόν, ἐγέν-
νησεν ὁ αἰόλος δράκων, μᾶλλον δὲ ὁ θάνατος.

δράκων] ἢ ὕδρα.

835 ἀέλιον] ἀντὶ τοῦ ἡμέραν.

15

838 προστετακὼς φάσματι: προσκεκολλημένος τῷ
ἰῷ τῆς ὕδρας, τοῦτο δὲ καθ' ἑαυτό· αἰτιατικὴν γὰρ
ἐπιφέρει. ἄλλως: προσκεκολλημένος τῷ ἰῷ [ῆ] τῷ
ὀλεθρίῳ παρὰ τὸ πεφονεῦσθαι· φάσματι τουτέστι τῷ
ἱματίῳ τῷ κεραισμένῳ τῷ φαρμάκῳ τῆς ὕδρας τουτ- 20
έστι τῇ χολῇ.

μελαγχραῖτα τ' | ἄμμιγα: τοῦ δασυτρίχου· καὶ αἷμα
τῷ φάσματι τῆς ὕδρας καὶ τὰ κέντρα τοῦ Νέσσου
αἰκίζει αὐτόν· δηλον δὲ ὅτι φοίνια [τὰ] κέντρα τοῦ
Νέσσου λέγει [δὲ] τὸ αἷμα αὐτοῦ <τὸ> συμμεμιγμένον 25
τῇ χολῇ τῆς ὕδρας.

9 ἢ μετὰ] ἢ μετὰ L, corr. Lasc. — 11 τοῦτο] ἔ L, corr.
Lasc. τεχνήσασθαι L (v. schol. v. 973), corr. l. — 18 ἢ in-
clusi. — 19 παρὰ <τὸ πεφάσθαι> τὸ πεφονεῦσθαι Herm., πεφο-
νεῦσθαι in φονεῦσαι mutat Wolf, p. 57. — 22 δασυτρίχος l ut
in schol. v. 13 (Phil. schol. v. 184). — 24 τὰ inclusi. — 25
Νέσσου] νόσου L, corr. l. δὲ incl. Br. τὸ add. Lasc.

840 δολόμυθα: ὅτι τοῖς δολίοις τοῦ Νέσσου λόγους
ἀπατηθεῖσα τετόλμηκεν. ἄλλως: φοῖνια δολόμυθα: τὰ
δόλια φάρμακα· καὶ γὰρ ἑτερά τινα ἐκέλευσεν αὐτῇ
συμμιῆσαι τῷ αἵματι ὥς ὀπίσω εἶπεν.

5 ἐπιξέσαντα] ἐπιχυθέντα, ἀνακαχλάσαντα ἐκ τῆς
θέρεως τοῦ πυρός.

841 ὦν ἄδ' ἡ τλάμων: ὦν τὴν βλάβην ὁρῶσα ἡ
Δηιάνειρα τοῖς οἴκοις συμβᾶσαν αὐτὴν μὲν ἐξ ἀρχῆς
οὐ συνείδεν ἐκ κατασκευῆς δὲ τοῦ Νέσσου καὶ τῆς
10 τούτου φωνῆς γενομένην ὥς δῆθεν ἐπὶ τῷ διαλλάττειν
αὐτῇ τὸν Ἡρακλέα λίαν ὀδύρεται καὶ στένει. ἄλλως:
ὦν, τῶν νεωστὶ δρωμένων <καὶ> συμβάντων κακῶν,
τὴν ἀμέλλητον βλάβην ὁρῶσα συμβᾶσαν τοῖς οἴκοις
Δηιάνειρα τὰ κακὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς αὐτῇ οὐ συνείδεν
15 ἀπὸ γνώμης δὲ ἑτέρας τοῦ Νέσσου γερόμενα ὥς δῆθεν
ἐπὶ τῷ διαλλάττειν τὸν Ἡρακλέα· ἄοκνον δὲ τὴν ὀξείαν
καὶ ἀμέλλητον· ἡ πολύοκνον ὅ ἐστι πολύφοβον, κατ'
ἐπίτασιν δὲ τὸ α.

842 νέων | αἰσδόντων] νεωστὶ προσβαλλόντων.

20 843 οὔτι | προσέβαλεν] οὐκ ἔγνω, οὐ συνῆκεν.

844 τὰ δ' ἀπ' ἄλλοθρόου: ἄλλοφώνου, ὅτι ἀπὸ
τῆς Νέσσου φωνῆς γέγονεν ἡ κατὰ Ἡρακλέα συμφορά·
οἷον τῆς ἄλλα εἰπούσης καὶ οὐ τὰ ἀληθῆ· ἡ ἄλλοφώ-
νου ὥς ἡλλαγμένην τοῦ Νέσσου φωνὴν ἔχοντος.

25 ἀπὸ τοῦ Νέσσου.

846 ὀλεθρίαῖς ξυναλλαγαῖς: ἡ ὀλεθρίαῖς καὶ ἐπι-
βλαβέσι φιλίαις ἡ ἐπεὶ ἀντὶ τοῦ ἰδίου θανάτου <ὁ>
Νέσσος ἀντήλλαξεν αὐτῇ τὸ αἷμα· ἡ ὅτι ὁ μὲν Νέσσος

4 ὀπίσω] v. 580. — 9 τοῦ Νέσσου] τῆς νέσου L, corr. L.
— 10 et 16 ἐπὶ τὸ L, corr. Br. — 12 καὶ add. Wolf. p. 58.
— 14 αὐτῇ] αὐτῇ L, corr. Br. — 27 ὁ add. Lasc.

εἶπεν αὐτῇ πόθον καὶ διαλλαγῆς ἐργαστήριον εἶναι τὸ φάρμακον γέγονε δὲ ὕλεθρος Ἡρακλέους.

847 ἥ που ὀλοὰ στένει: ὄντως δὴ ἡ ἀθλία κατα-
στᾷ καὶ καταβρέχει πολλῶν δακρύων ἄφρον· ἐμφαν-
τικὸν <δὲ> τὸ ἄχρα διὰ τὸ πλήθος· χλωρὸν οὖν ἄχραν 5
τὸν νεαρὸν ἄφρον.

ὀλοὰ] ἡ δυστυχὴς ἢ ἡ τοῦ ὀλέσθαι ἀξία.

848 ἀδινῶν] ἀθρόων ἢ πολυθρονητών.

849 δακρύων ἄχραν] περιφραστικῶς τὰ δάκρυα.
ἄχραν] τὸν ἄφρον. 10

850 ἃ δ' ἐρχομένα μοῖρα: ἡ προσδοκωμένη κακο-
μοιρία τοῦ Ἡρακλέους ἐμφαίνει μεγάλην ἐτέραν ἔτην·
προσδοκῶσι δὲ ὅτι ἀπολλυμένου Ἡρακλέους αὐτόχειρ
ἐαυτῆς γενήσεται.

851 δολίαν] δόλφ γὰρ αὐτὴν καὶ λάθρα ἀναιρήσει. 15

Pol. 74 b

852 ἔρρωγεν παρὰ: ἀντὶ τοῦ πάρεστιν ἡμῖν δα-
κρύειν ὥς ἀπὸ πηγῆς κρουνηδόν· ἐκτέταται γὰρ τὸ
κακὸν καὶ πανταχοῦ διαβήσεται ἢ κατὰ τὸν Ἡρακλέα
συμφορὰ.

853 ὧ πόποι: φεῦ, φεῦ, κακόν, φησί, γέγονε τῷ 20
Ἡρακλεῖ οἶον οὐδὲ παρὰ τοῖς πολεμίοις ἀνοίκτιστον
σιωπηθῆσεται· τὸ γὰρ οὐπω ἀντὶ τοῦ οὐχί· ἢ οὕτως,
οἶον κακόν, φησὶν, οὐδέποτε ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν συνέβη
τῷ Ἡρακλεῖ τοῦτο ἀπὸ τῶν ἰδίων αὐτῷ γεγένηται.

855 ἀπέμολε πάθος: ἀντὶ τοῦ ἀπομόλοι οἶον οὐ- 25
δέποτε ἀπὸ τῶν πολεμίων γένοιτο.

856 ἰὼ κελαινὰ λόγχα: κελαινὴν εἶπεν τὴν λόγχην
διὰ τὸν ἐξ αὐτῆς ἀποτελούμενον θάνατον, μέλας δὲ ὁ

3 ὀλοὰ στένει] ὀλοῶς θύει 1; Homericum ἢ γὰρ ὁ γ' ὀλοιῇσι
φρεσὶ θύει II. α 342 comparat Langius. — 5 δὲ add. Lasc. —
20 et 27 inverso ordine sed praefixis literis α' et β' habet L.

θάνατος· δυσφορεῖ δὲ ἐπὶ τῷ αἰχμάλωτον εἰληφθαι
 τὴν Ἰόλην· διὰ γὰρ ταύτην ἡ συμφορὰ· λόγχα δὲ
 δορός περιφραστικῶς ἡ λόγχη, προμάχου δὲ τοῦ προ-
 βεβλημένου, τὸ δὲ λόγχα πρὸς τὸ αἰχμᾶ· ὁ δὲ λόγος,
 5 ὡς θανατοποιεῖ λόγχη ἥτις τότε ἀνελοῦσα τὸν Εὐρυτου
 ἐνταῦθα τὴν Ἰόλην ἤγαγες ἐκ τῆς ὑψηλῆς Οἰχαλίας ὥς
 εἶθε μήποτε· τουτέστι φεῦ τῆς λόγχης ἐκείνης ἐν ᾗ
 ἐπόρθησε τὴν Οἰχαλίαν ὁ Ἡρακλῆς ἵνα ἐνέγκῃ τὴν
 Ἰόλην· διὰ γὰρ ταύτην ἡ συμφορὰ ἐγένετο· τὸ δὲ
 10 ἔορθον τῷ λόγχη συναπτέον, ἥτις λόγχη.

προμάχου δορός· τὸ προμάχου ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους
 ληπτέον οἶον τοῦ πρὸ πάντων μαχομένου· τὸ νύμφαν
 δὲ συναπτέον τῷ τάνδε.

857 θοὰν] ἀντὶ τοῦ θοῶς· τινὲς δὲ τὴν ταχέως
 15 νυμφενθεῖσαν.

858 αἰπεινᾶς] ἐν ὕψει κειμένης.

859 αἰχμᾶ] νόμῳ πολέμου.

860 ἀ δ' ἀμφίπολος Κύπρις· ὁ νοῦς, ἡ δὲ Κύπρις
 ἥν ἔρα φανερῶς ἡ πάντων τούτων ἐργάτις εἰς ἔρωτα
 20 Ἰόλης βαλοῦσα τὸν Ἡρακλέα.

ἡ ὑπηρετησαμένη τῷ Ἡρακλεῖ πρὸς τὸν ἔρωτα.

861 πράκτωρ] πρακτική.

862 πότερον ἐγὼ μάταιος· ὁ χορὸς τῆς τροφοῦ
 ἀκούων θρηγνύσης ἐπὶ τῇ ἀναιρέσει τῆς Αἰλιανείρας
 25 φησὶ τοῦτο, ἄρα ἀναισθητός εἰμι <ἡ> κατακούω θρήνου
 τινός;

866 οὐκ ἄσημον ἀλλὰ δυστυχή· οὐ μικρὸν ἀλλὰ
 μέγαν καὶ ἐξάκουστον· τοῦτο δὲ ὡς ἡσθημένη μεί-
 ζονος βοῆς.

4 αἰχμᾶ] αἶμα L, corr. Br. — 16 κειμένην L, corr. Lasc.
 — 25 ἡ add. l. — 28 μέγα L, correxi.

867 καί τι καινίζει στέγη] ἔοικέ τι νεώτερον
ἔχειν ὁ οἶκος.

868 ξύνες δέ: ἀντὶ τοῦ τῆσδε ἄκουσον· παρὰ τὸ
ἔθος γὰρ κατεστυνγανκνῖα πρόσεισιν.

ἀλλήλαις παρακαλούνται αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ. 5

872 τὸ πόμπιμον] τὸ πεμφθέν, λέγει δὲ τὸν χιτῶνα.

874 βέβηκε Δηιάνειρα: βέβηκε, φησὶν, ἡ Δηιάνειρα εἰς Ἄιδου οὐ τοῖς ποσὶ βεβηκνῖα· τὸ γὰρ σῶμα οὐκ ἔπεισιν εἰς Ἄιδου.

876 οὐ δῆποθ' ὥς θανοῦσα;: κατ' ἐρώτησιν, οὐχὶ 10
ὥς θανοῦσα βέβηκεν; <θανοῦσα> δὲ ἐπεὶ καὶ ζῶντά
ἐστὶ που πορευθῆναι.

879 σχετιώτατα: σχετιώτατα ἦλθε πρὸς τὴν
ἀναίρεσιν τουτέστιν ὥς ἂν τις ἰδὼν ἢ ἀκούσας σχετι-
άσειεν τὴν προᾶξιν. 15

εἰπέ τῷ μῶρῳ: τίνι θανάτῳ συνέπεσεν ἀντὶ τίνι
τρόπῳ ἐτελεύτησεν;

881 αὐτὴν διηίστωσεν] αὐτὴ ἑαυτὴν ἀφανῆ ἀπὸ
τοῦ βίου ἐποίησεν.

882 τίς θυμὸς ἢ τίνες | νόσοι: τίνι θυμῷ χρησα- 20
μένη ἑαυτὴν ἀνεῖλεν ἢ τίς νόσος, φησὶν, ἀνεῖλε τὴν
Δηιάνειραν;

ἀντὶ τίνα θυμὸν εἶχεν τότε;

τίς θυμὸς συνεῖλεν;

883 τάνδ' αἰχμὰν | βέλεος: περιφραστικῶς τὸ βέλος· 25
βέλος δὲ εἶπεν τὴν Δηιάνειραν ὅτι τρόπον βέλους
ἀνεῖλεν ἑαυτήν· ἢ ἥτις ὥς βέλος ἰοβόλον μέγα κακὸν
προσσετρίψατο τῷ Ἡρακλεῖ.

11 θανοῦσα addidi. — 13 ἦλθε delet O. Hensius. — 21 νόσος] θυμὸς L, correxi. — 23 ad τίς ἦν v. 890 adscriptum in L, corr. Elmsl. — 24 συνεῖλεν] ἀνεῖλεν? — 25 τάνδ' αἰχμὰν L. — 28 προσετρίψατο L, προσετρίψατο l, corr. Br.

885 πρὸς θανάτῳ θάνατον] τὸν ἑαυτῆς πρὸς τῷ
Ἡρακλέους.

888 ἐπεῖδες, ὦ ματαία: τεθέασαι τὴν ἐκείνης
τόλμαν; ἐκαρτέρησας ἰδεῖν τὴν ὠμότητα; οὕτως γὰρ
5 εἶπεν τὴν ὕβριν· καὶ νῦν δὲ τὸ ματαία κατὰ ἀντίφρασιν
ἀντὶ τοῦ ὦ μελέα· καὶ Ὅμηρος γὰρ τὸ μάταιον μέλεον
καλεῖ

οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος.

891 ταῦτα τῇ χειρὶ ἑαυτῆς διεπράξατο.

Fol. 75 a

10 892 τί φωνεῖς;] ἀντὶ τοῦ ἔπιστα λέγεις.
σαφηνῇ] ἀληθῇ.

894 ἃ νέορτος ἔδε νύμφα] ἡ νεωστὶ ἐνταῦθα
ὀρμήσασα Ἰόλῃ· ἀνέορτος δὲ ἀντὶ τοῦ αἰσχρὰ καὶ
ἀπροεπῆς.

15 898 κρίσαι] κατασκευάσαι καὶ ποιῆσαι· καλῶς δὲ
ὥς ἐπὶ μεγάλῳ τολμήματι εἶπεν τὴν λέξιν.

899 οὕτως ἀκριβῶς διηγησομαί σοι τὸ πρᾶγμα
ὥς πεισθῆναί σε ὅτι ἀληθῇ λέγω.

901 κοῖλα] γράφε κοινά, ἢ τὰ τοῦ θανάτου ἢ τὰ
20 αὐτῆς καὶ τὰ αὐτοῦ.

902 στορνύνθ'] τὸν Ἴλλον στορνύντα.

905 ἐρήμη] χήρα.

κλαῖε δ' ὀργάνων ὅτου | ψαύσειεν] καὶ <εἰ> ἥπτετο
τινος ἐργαλείου ὧν εἶωθε μεταχειρίζεσθαι συνόντος
25 αὐτῇ τοῦ Ἡρακλέους οἷον ἱστοῦ ἢ τινος τοιοῦτου
ὠδύρετο ὥς λοιπὸν καταλιμπάνουσα αὐτά· ἱστοῦ δὲ
ἴσως ἐφήπτετο διὰ τὸν κατασκευασθέντα πέπλον ἐπὶ
συμφοραῖς.

5 καὶ νῦν] cf. v. 863. — 8 Π. ψ 795. — 20 τὰ αὐτοῦ]
τὸ αὐτοῦ L, correxi. — 23 ὅτου] ὅτε in lemmate l. εἰ addidi.

ὀργάνων] ἢ τῶν ἰστουργικῶν ἢ τῶν ἐργαλείων
οἷς τὸν πέπλον ἔχρισεν.

907 ἄλλη δὲ ἄλλη] ἀντὶ τῆδε κάκεισε.

911 ἐπεὶ μηκέτι ἔμελλεν παῖδας τίττειν ἤτοι
σχήσειν· ὅτι τοῦ λοιποῦ οὐ γενήσονται συνουσίαι 5
πρὸς τὸν Ἡρακλέα εἰς παιδοποιίαν· οὐσίας δὲ κοίτας,
συνουσίας.

914 ἐπεσκιασμένη] περικεκαλυμμένη, κρύπτουσα.

915 φρουρουν] ἐφύλαττον.

δεμνίοις | τοῖς Ἡρακλείοις] ἔνθα συνεκάθευδον· 10
ἄλλο γὰρ ἦν ὅπερ ἐστόρεσεν ὁ Ὕλλος.

917 ἐπενθοροῦς' ἄνω] ἐναλλομένη ἄνω εἰς τὴν
κλίνην.

922 εὐνήτριαν] εὐναζομένην, κοιμωμένην.

925 πρὸς τῷ στήθει γὰρ ἐπερουῶντο αἱ γυναικες. 15
ἐκ δ' ἐλώπισεν] ἐρύμνωσεν, ἐξέδυσεν· λῶπος γὰρ
τὸ ἱμάτιον.

928 τῷ παιδί] τῷ Ὕλλῳ τῷ παιδί τῆς τοιαῦτα
τολμώσης.

929 κἂν ᾧ] καὶ ἐν ᾧ· καὶ ἐν ὅσῳ διετρέχομεν 20
πρὸς τὸν Ὕλλον εἶτα πάλιν πρὸς τὴν Δηιάνειραν
ἐφθασεν ἑαυτὴν ἀνελοῦσα.

931 ὅφ' ἦπαρ καὶ φρένας] περὶ τὸ ἦπαρ γὰρ
φρένες εἰσὶ παχεῖαι· Ὀμηρος

ὅθι [τε] φρένες ἦπαρ ἔχουσιν. 25

932 ἔγνω γὰρ κατὰ ποῖον τρόπον τοῦτο ἐποίησεν
ἡ μήτηρ αὐτοῦ· συνεῖδεν ὥς ὀργισθεῖσα ἐπὶ τῷ ἦπα-

10 συνεκάθευδεν L, correxi. — 11 ὁ Ὕλλος] γ. 901. — 12 ἐν-

αλομένη? — 24 φλέβες et ταχεῖαι L, corr. Br. — 25 Od. ι 301.
τε] τοι l.

τῆσθαι παρὰ τοῦ Νέσσου τὸ ἔργον τοῦτο διεπρά-
ξατο.

937 ἀμφί νιν] περὶ αὐτήν, τὴν μητέρα.

Fol. 75b

939 πλευρὰν παρεῖς ἔκειτο: παρεῖς, ἐκτείνας ἑα-
5 τὸν ἢ προσκολλήσας ὡδύρετο ὅτι αὐτὴν ματαίως ἠτιά-
σατο ὥς κακοήθως ἀποστείλασαν [αὐτήν] τὸν χιτῶνα.

943 ὥστ' εἴ τις δύο | ἢ καὶ πλείους: τῶν ἀνθρω-
πίνων ἀδῆλων ὄντων ἀνόητοί εἰσιν οἱ λογιζόμενοι
δύο ἢ καὶ πλείους ἡμέρας καὶ οὐ προσδοκῶντες καθ'
10 ἐκάστην ὥραν τὸν θάνατον· πολλάκις γὰρ λύπη τινὲ
ἢ δυστυχία περιπεσόντες ἑαυτοὺς ὑπεξάγουσι τοῦ βίου
παραχορήμα καὶ οὐκ ἀναμένουσι τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν
ὥς καὶ Δηιάνειρα.

947 πότερ' ἂν πρότερα: ποῖα, φησί, στένω, τὰ
15 κατὰ τὸν Ἡρακλέα ἢ τὰ κατὰ τὴν Δηιάνειραν;

948 πότερα μέλεα περαιτέρω] ποῖα χαλεπότερα
καὶ περαιτέρω δεινότητος;

949 δύσκριτ'] δυσκατάληπτά ἐστιν ἰσομέγεθα ὄντα.

950 τάδε μὲν ἔχομεν: τὰ μὲν κατὰ τὴν Δηιάνειραν
20 αὐταῖς ὕψεσιν ἔξεστι θεωρεῖν ἐν τῷ οἴκῳ τὰ δὲ κατὰ
τὸν Ἡρακλέα ἐκδεχόμεθα.

952 κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν: κοινὰ δέ ἐστι
τὰ ἀμφοτέρων κακὰ καὶ τὰ μὲν ἔχομεν τὰ δὲ μέλλομεν.
ἴσον δέ ἐστι τὸ ἔχειν κακὰ καὶ τὸ προσδοκᾶν.

25 953 εἰθ' ἀνεμόεσσά τις: ἀνεμόεσσα αὔρα περι-
φανῆς ἄνεμος, ἔπουρος οὔριος, ἐστιῶτις κατοικίδιος·
ὁ δὲ νοῦς, εἶθε ὥς ἔστηκα πνεύσειεν ἄνεμος οὔριος

6 αὐτὴν inclusit Lasc. — 7 πλείους] πλείους in textu L.
— 14—18 unum scholion in L. — 18 ἰσομεγέθη Lasc. — 23
μέλλομεν] ἔξειν addit Lasc. — 25 αὔρα (ut in textu) L.

ἐπὶ τῆς οἰκίας ἵνα με λαβὼν ταύτης ἀπαγάγοι τῆς
ἐστίας καὶ ἀποχωρίσειεν ὅπως μὴ παραχρῆμα ἀποθάνω
θεασαμένη τὸν Ἡρακλέα κακῶς διακείμενον· τοῦτο δὲ
λέγει ὡς μὴ καρτεροῦσα ἰδεῖν τὰς συμφοράς.

954 ἐστιῶτις] ἐπὶ τοῦ οἴκου τούτου.

5

955 ἀποικίσειεν ἐκ τόπων] ἀποχωρίσειεν ἐκ τού-
των τῶν τόπων.

957 ταρβαλέα] μὴ ἐνεργοῦσα τὴν θάνατον.

959 δυσάπαλλάκτοις: δυσιάτοις.

960 χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν: λέγουσι [τι] 10
παμμέγεθές τι κακὸν πλησίον που τῆς οἰκίας χωρεῖν
δυσιάτους ὁδύνας ἡμῖν ἐφελκόμενον.

961 ἄσπετον] μέγα καὶ ἄπιστον.

963 προὔκλειον ὀξύφωνος: ἀντὶ τοῦ προκλαίουσιν·
ὁ χορὸς αἰσθάνεται τοῦ Ἡρακλέους πλησίον φερομένου 15
καὶ πληῆθος θορυπνούντων ἐπακολουθούντων αὐτῷ.

964 ξένων γὰρ ἐξόμιλος: ἐκ τῆς βαδίσεως συνῆκεν
τὸ φαινόμενον ἄθροισμα ξένων ἀνδρῶν εἶναι· οἷον
βάδισις ξένων ἀνδρῶν ἐστὶ καὶ ἄλλου πληθους συν-
έστηκεν.

20

965 πᾶ δ' αὖ φορεῖ νιν; ποῦ, φησί, καὶ φέρει
αὐτὸν ὁ ὄμιλος; ὡς γὰρ ὑπὲρ φίλου κηδομένην ἄπο-
φον φέρει τὴν βάσιν.

968 ἄναυδος] μηδὲ φωνὴν προσέσθαι δυνάμενος.

970 τί χρὴ θανόντα νιν: τί, φησί, δεῖ κρῖναι 25
περὶ αὐτοῦ καὶ τί ἂν τις δοξάσειεν; πότερον τέθνηκεν
ἢ ὕπνω βεβάπτισται;

971 ἄλλος ἀπαντήσας τῷ πατρὶ θορυνεῖ.

973 τί δὲ μήσομαι;] τί τεχνάσομαι ὅπως σωθῆις;

1 ἀπαγάγη L, corr. l. — 2 ἀποχωρίζοι L, correxi. — 10
λέγουσι in lemm. L. τι inclusi.

974 σίγα, τέκνον: γέρων τις ἀκολουθῶν τῷ Ἡρα-
κλεῖ ἀπὸ Εὐβοίας πρὸς τὸν Ἰλλλον φησί, μὴ ἀνεγείρῃς
αὐτόν· τοῦτο γὰρ αἴτιον ὁδύνης τοῖς κάμνουσιν.

975 ὠμόφρονος] ἐκ τῶν ὁδυνῶν ἡγριωμένου.

5 976 ξῆ γὰρ προπετής: προπετής εἰς τὸν θάνατον
προνευενκῶς ἢ παρειμένος· εἰς τὴν γῆν πεσὼν ἢ ἐπὶ
πρόσωπον κοιμώμενος ἢ καὶ μόνον κείμενος.

980 φοιτάδα] τὴν μανιῶδη.

Fol. 76 a

981 ἀλλ' ἐπὶ μοι μελέφ: ἀλλ' ἐνθουσιᾷ μοι τῷ
10 μελέφ ἢ φρήν διὰ τὸ ἔπλετον βάρος· ἐν ἐπιθυμίᾳ,
φησίν, ἔχω τὸ βάρος καὶ σιωπᾶν οὐ δύναμαι.

983 ὦ Ζεῦ, ποῦ γὰρ ἦκω;· Ἡρακλῆς ὡς ἐξαναστὰς
καὶ ἀγνοῶν ποῦ μετενήνεται.

987 βρούκει] ἐσθίει με ἢ νόσος καὶ ἀναλίσκει.

15 988 ἄρ' ἐξήδη: πρὸς τὸν Ἰλλλον λέγει, ἄρα,
φησίν, ὅσον ἦν κέρδος τὸ σιωπᾶν ἔγνωσ καὶ μὴ δια-
σκεδάσαι τὸν ὕπνον;

991 οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν: ἀδυνάτως ἔχω καρτερεῖν
ἐπὶ τηλικούτῳ κακῷ.

20 993 ὦ Κηναία κρηπίς: κρηπίς τὸ ἔδαφος, περι-
φραστικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ ὦ Κήναιον· μέμφεται δὲ τῷ
τόπῳ ὅτι οὐκ ἐπὶ αἰσίτοις αὐτῷ γέγονεν τὰ ἐκεῖ θύ-
ματα· οἶαν οὖν, φησί, χάριν ἀπὸ τῶν θυμάτων
διεπράξω.

25 997 οἶαν μ' ἄρ' ἔθον λῶβαν: οἶαν μοι, φησί,
προσετρέψω βλάβην, ὦ Ζεῦ, τὴν ταῖς μανίαις ἐκμά-
ζουσιν· λέγει δὲ ταῦτα ἀφορῶν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα.

999 ἀκήλητον] ἀνίατον, ἀκαταπράντον· ἀπὸ κοι-
νοῦ δὲ τὸ ὠφέλον.

9 μοι τῷ] με τῷ L, corr. Br. — 15 ἄρα L, corr. Dind. —
25 lemma οἶαν ἀνθ' οἶων θυμάτων, quod est in L, mutavi.

1000 καταδερχθῆναι: θεωρῆσαι, ἰδεῖν τὴν ἀκμὴν
τῆς μανίας.

1001 τίς γὰρ αἰοιδός: τίς, φησίν, ἐπρόδος ἢ ἰατρὸς
διὰ χειρῶν τὴν τέχνην τῆς ἰατρικῆς ἐνδεικνύμενος
θεραπεύσει τὸ πάθος μου εἰ μὴ ὁ Ζεὺς βούλοιο; 5

1004 θαῦμ' ἂν πόρρωθεν: ἥδιστα ἂν καὶ εἰ μα-
κρόθεν μεταπέμψαιτό τις τὸν θεραπεύσοντα θεασαίμην
μεταπεμψαμένων ὧδων.

1005 δύσμορον] γράφε ὕστατον.

εὐνάσαι] ἢ τὸ καθενδῆσαι ἢ τὸ ἀποθανεῖν. 10

1006 πᾶ μου ψαύεις;: ὥς ἐφαπτομένου αὐτοῦ τοῦ
παιδὸς ἐπὶ τῷ γινῶναι πῶς ἔχει τῷ σώματι· ποῖ ψαύεις
ἀντὶ τοῦ παῦε ψηλαφῶν καὶ μεταφέρων τῇδε κἀκείσε
τὸ σῶμά μου.

ποῦ προσάγεις τὰς χεῖρας; 15

1008 ἀντέτροφας: ὃ τι ἂν ἡσυχάσῃ τοῦ κακοῦ
τούτου πάλιν κινήσας ἀνέτρεψας οἷον ὃ τι ἂν τῶν
ὀδυνῶν μύσῃ τοῦτο διήγειρας.

1009 ἥπταιί μου] τὸ κινήθῆναι ὑπὸ σοῦ καθ-
ήφατό μου. 20

ἥδ' αὖθ' ἔρπει] ἢ νόσος, φησί, πάλιν ἐπίκειται.

1010 πόθεν ἔστ', ὦ | πάντων Ἑλλάνων: οὐ πρὸς
τοὺς φέροντάς φησιν ἀλλὰ καθόλου πρὸς πάντας τοὺς
εὐεργετηθέντας πρόην ὑπ' αὐτοῦ· ποῦ, φησίν, ἄρα
ἔστέ, ὦ πάντων Ἑλλήνων ἀδικώτατοι τουτέστιν ἀχα- 25
ριστότατοι, οὓς ἐγὼ πῇ μὲν κατὰ θάλατταν πῇ δὲ ἐν
γῇ ἔσφρζον, πάντα τόπον καθαίρων ὑπὲρ σωτηρίας

4 ἐπιδεικνύμενος l. — 7 μεταπέμψοιτο L, corr. Triclinius.
θεραπεύσαντα L, corr. Tricl. — 12 ἐπὶ τὸ L, corr. Br. — 17

ἀνατρέψας L, corr. Lasc. — 18 ^{μύσῃ}πανση L. — 27 ἔσφρζον] καὶ
add. Br.

ἐκείνων ἐγγὺς θανάτου ἐγενόμην; τὴν δὲ ἐκ τόπου
σχέσις εἶπεν ἀντὶ τῆς ἐν τόπῳ ὥς

σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη

ἀντὶ τοῦ σχεδόν.

5 πόθεν] ἀντὶ ποῦ.

1013 ὠλεκόμαν] ἔκαμνον καὶ ἐγγὺς θανάτου
ἐγενόμην.

καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι: καὶ νῦν, φησίν, οὐ-
δεὶς ἐκείνων ἐπ' ἐμοὶ νοσοῦντι οὐ πῦρ, οὐ ξίφος

10 σωτήριον προσαγαγὼν ἀπαλλάξει με τοῦ ξῆν;

τῷδε] δεικτικῶς ἀντὶ ἐμοί.

1014 οὐ πῦρ] λείπει προσαγαγόν.

ὀνήσιμον] ὠφελήσιμον, σωτήριον.

1016 οὐδ' ἀπαράξει: οὐδεὶς ἐκείνων, φησί, βού- Fol. 76 b

15 λεται ἐλθὼν τὴν κεφαλὴν μου ἀποτεμεῖν καὶ ἐλευ-
θερώσαι τοῦ μοχθηροῦ βίου.

1018 εἷς τῶν γερόντων ἀκολουθῶν ἐξ Εὐβοίας
τῷ Ἡρακλεῖ πρὸς τὸν Ὑλλον φησί.

τοῦργον τόδε μείζον ἀνήκει: τὸ βοηθῆσαι ἢ
20 βαστάξαι τὸν Ἡρακλέα μείζον ἐστὶν ἢ κατ' ἐμέ.
ἀνήκει δὲ ἀντὶ ὀρμῆς. ὥξυνται μείζον, φησίν, ἢ κατὰ
τὴν ἐμὴν δύναμιν· τοῦργον δὲ τὴν νόσον φησί.

1019 σὺ δὲ σύλλαβε: σὺ γὰρ νέος εἶ καὶ ὀξύτερόν
σοι τὸ ὕμμα πρὸς τὸ σφῆξιν τὸν πατέρα μᾶλλον ἢ
25 δι' ἐμοῦ.

1020 ἐμπλεον] ὀξύτερον.

ψαύω μὲν ἔγωγε: εἰ τὸ κατασχεῖν αὐτὸν ἰᾶται
ἰδοὺ ἐφάπτομαι αὐτοῦ, ἴσθι δέ, φησίν, ὅτι τὴν λαθί-

πονον ἱασιν τῶν ὀδυνῶν οὔτε διὰ στόματος οὔτε
ἐξωθεν προσάπτειν δύναμαι· οὐκ οἶδα γάρ· τοιαῦτα
γὰρ ἀλγήματα δίδωσιν ὁ Ζεὺς.

1021 λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν] λείπει φάρμακον.

τὴν ὀδύνην τοῦ βίου αὐτοῦ τὴν λαθίπονον ἐξ- 5
ανύσαι οὐ δύναμαι.

οὔτ' ἐνδοθεν οὔτε θύραζε· οὔτε ἀπ' ἑμαντοῦ οὔτε
ἀπό τινος τῶν ξένων δύναμαι ἐξανύσαι.

ἐνδοθεν] διὰ στόματος.

1023 αἰσθάνεται τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Ἡρακλῆς. 10

1028 θροῶσκει] ἀναζωπυρεῖται ἢ νόσος.

δειλαία] δειλοποιός.

1030 ἀποτίβατος] ἀπροσπέλαστος.

1031 ἐπικαλεῖται τὴν Ἀθηνᾶν εἰς βοήθειαν.

ἰὼ παῖ· κἂν σύ, ὦ παῖ, τὸν φύσαντα οἰκτεῖρας 15
ἐπίσπασαί μοι ξίφος ἀνεμέσσητον, ἐφ' ᾧ οὐδεὶς σε
μέμψεται ὡς πατροκτόνον.

1036 ἐχόλωσεν] ἐπίσσωσεν.

γράφει ἐχόλησεν οἶον χολῇ ἔχρισεν τὸν χιτῶνα.

1038 ἂν ᾧδ' ἐπίδοιμι] ἤν ἴδοιμι τῷ αὐτῷ νοσή- 20
ματι περιπεσοῦσαν.

1039 αὐτῶς] ὁμοίως.

1041 ὦ Διὸς ἀνθαίμων· ὦ τοῦ Διὸς ἀδελφῆ
Ἀιδωνεύ.

1042 ὠκυπέτα] ταχεῖ. 25

1049 στυγνὸς] στυγνοποιός, διὰ τὰς τῶν ἄθλων
προστάξεις.

Fol. 77a 1052 ὕφαντὸν ἀμφίβληστρον] τὸν χιτῶνα ὡς ἀμ-
φίβληστρον.

1 et 9 διὰ στόματος] non expedio; ἑμαντοῦ Herm., αὐτόματος
O. Hensius. — 4 λείπει] h. e. ἤγουν. φαρμάκον L, corr. Neuius.

1053 προσμαχθέν] προσκολληθέν.

1054 ἀρτηρίας] τὰς φλέβας.

1055 ῥοφεῖ] ἐκπίνει.

χλωρόν] νέον ἢ νεκρόν.

5 1057 ἀφράστῳ τῇδε χειρωθείς: ἀπροσδοκῆται,
ἀνεννοήτῳ ἢ ἀλέκτῳ· ἢ περὶ ἧς οὐκ ἔχει τις φράσασθαι
τίς εἶναι τὴν φύσιν.

πέδη] ἐποχῇ, ἥττη.

10 1058 κοῦ ταῦτα λόγχῃ πεδιάς: ἢ ἐν τῷ πεδίῳ
βαλλομένη· ἢ ἐπεὶ ἐν τῷ Θεσσαλικῷ πεδίῳ ἐμαχέσατο
πρὸς Κενταύρους.

λόγχῃ πεδιάς: ἢ ἐν πεζομαχίᾳ· θέλει γὰρ εἰπεῖν
ὅτι οὔτε παραταττόμενος οἷον πρὸς Λαομέδοντα· οὔτε
πρὸς Αὐγέαυ ἢ Κενταύρους.

15 1059 θήριος βία: λέοντος, ὕδρας, Κερβέρου καὶ
τῶν λοιπῶν.

1060 ἔγλωσσος] κακόγλωσσος, βάρβαρος ἢ ἀλλό-
γλωσσος.

1062 φ(ύσιν?):

20 φύσιν] λείπει ἔχουσα.

1064 ὦ παῖ: ὦ Ὑλλε, δεῖξον τοῖς ἔργοις ὅτι
ἀληθῶς ἐξ Ἡρακλέους ἔχεις τὸ γένος καὶ μὴ μόνον
προκοίνης τὴν Δηϊάνειραν ἀλλὰ ταῖς σαῖς χερσὶ τῆς
οἰκίας αὐτὴν ἔξαγε καὶ παράδος μοι· ταῦτα δὲ ἀγνοῶν

25 ὅτι τέθνηκεν.

1067 ὥς εἰδὼ σάφα: ἵνα μάθω πότερον ὑπὲρ
ἐμοῦ νοσοῦντος λυπῇ <ἢ> ὅταν ἴδῃς τὸ σῶμα τῆς
Δηϊανείρας παρ' ἐμοῦ βλαπτόμενον καὶ δικαίως κατα-
πονούμενον.

1071 ὅστις ὥστε παρθένος: Ὀμηρος

ἥνυτε κούρη
νηπίη ἢ θ' ἅμα μητρὶ κλαίουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει.

1072 βέβρυχα] ἀναβοῶ.

1074 αἶεν εἰπόμην κακοῖς] ὑπέφερον πᾶν κακόν. 5

1075 νῦν δ' ἐκ τοιούτου: ἐξ ἰσχυροῦ γέγονα
ἀσθενής· ἢ ὑπὸ τοιούτου κακοῦ.

1077 σκέψαι] σκόπει.

1079 ὁ λόγος πρὸς τοὺς περιεστῶτας.

1081 αἰαῖ] ὀδυνώμενος ἀναβοῶ.

10

1082 ἔθαλπεν ἄτης: πάλιν ἐξεπύρωσέν με ὁ τῆς
νόσου σπασμός.

1083 οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἔαν | ἔοικεν: ὀδύνης
ἀπείραστον, ἄνετον ὀδυνῶν ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐνδίδωσί μοι.

1086 ὦ Διὸς ἀκτίς, παῖσον] ὦ κεραυνέ, εἶθε με 15
λάβοις.

1087 ἐγκατάσκηψον βέλος] τόξευσον κατ' ἐμοῦ
τὸν κεραυνόν.

1088 δαίννται] ἐσθίει με ἡ νόσος.

1089 ἠνθηκεν, ἐξώρηκεν: ἤμασεν, ἀνεκάχλασεν 20
καὶ ἐξεγήγεσται.

1090 ὦ νῶτα καὶ στέρνα: ἀφορῶν εἰς ἕναστον
μέλος δυσφορεῖ ὅτι ἀφ' οἴου οἴον γέγονεν αὐτοῦ τὸ
σῶμα.

1091 ὑμεῖς ἐκεῖνοι: ἄρα ὑμεῖς ἐστε αἱ τὸν Νεμεαῖον 25
χειρωσάμεναι λέοντα, τὸν τὴν Νεμέαν λυμαινόμενον;

1093 λέοντ', ἄπλατον: ἀπρόσιτον.

1 ὥστε] ὥστις (ut in textu) L. — 2 Il. π 7 ubi θέουσ' pro
κλαίουσ'. — 22 ἐν] ἔνα L, corr. Br. — 25 ν*νεμαῖον L. — 26
νεμαίαν L, corr. Iasc.

κα'προσήγορον] ἀναγόμεντον, ἀδιήγητον ἢ φαῦλον
καὶ μεμισημένον, ὃν οὐκ ἂν τις προσφθέγγαιτο.

ἀδιήγητον.

1095 διφυῇ τ' ἄμικτον] τὸν τῶν Κενταύρων Fol. 77 b
5 ἀπροσπέλαστον, ᾧ οὐκ ἦν συμμῖξαι καὶ συμβαλεῖν.

1096 ὑπείροχον βίαν: ὑπερέχοντα κατὰ τὴν δύνα-
μιν· ὑβριστὴν δὲ μάχιμον, ὠμόν, οὐ σώφρονα· διὰ τὸν
Νέσσον καὶ τὸν Πειρίθου γάμον.

1098 τρίκρανον: Ἡσίοδος πεντηκοντακέφαλον αὐ-
10 τὸν φησιν εἶναι, οὗτος δὲ τρίκρανον.

σκύλακ'] τὸν Κέρβερον.

1099 τὸν τε χρυσέων | δράκοντα: φασὶ τὸν Ἀτλαντα
τῷ Ἡρακλεῖ κεκομικέναι τὰ μῆλα ὅτε καὶ αὐτὸς δια-
δεξάμενος τὸν οὐρανὸν ἐβάστασεν.

15 1100 ἐπ' ἐσχάτοις τόποις] τοῖς τῆς Λιβύης.

1101 ἐγυσάμην] ἐπειράθην.

1103 ἀναρθρος: οὐκ ἔχων τὰ ἄρθρα τῶν μελῶν
διὰ τὸ σεσηφθαι αὐτά· κατερορακωμένος δὲ τὰς σάρκας
σαπεῖς καὶ ἔχων αὐτὰς κρεμαμένας ὡς ῥάκη.

20 1104 τυφλῆς ὑπ' ἄτης: ὑπὸ νόσου ἀφανοῦς καὶ
ἀκαταλήπτου, ἣν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν.

1107 τόδ' ἴστε] ᾧ παρόντες.

κὰν τὸ μηδὲν ᾧ | κὰν μηδὲν ἔρω: ἀντὶ τοῦ καὶ
οὕτως ἔχων, καὶ οὕτω διακειόμενος.

25 1113 εἰ σφαλῆσεται] εἰ ἀποτεύξεται τούτου.

1115 σιγὴν παρασχῶν] ἀντὶ σιωπῆσας καὶ ἡσυχάσας.

1118 οὐ γὰρ ἂν γνοίης: τουτέστιν ἐὰν μὴ τοῦ

1 leguntur in L post ἀπρόσιτον p. 340, 27, separavit Br.
ἀναγόμεντον] ἀνεξαγόμεντον (cf. ἀνεξάκουστος in scholio Ai.
v. 318)? — 9 Ἡσίοδος] Theog. v. 312. πεντηκοντακέφαλον
L, corr. Lasc. — 13 αὐτὸς] αὐτὸν Elmsl.; cf. Apollodor. 2,
5, 11. — 25 ἀποτεύξεται L, corr. Lasc.

θυμοῦ παύσῃ πρότερον οὐ δυνήσῃ γυνῶναι ὑπὸ τῆς
ὀργῆς σκοτούμενος ὅτι ἀδίκως αὐτὴν ἀνελεῖν βούλει
ὅπερ σοί ἐστι μερίστη χαρὰ οὐδὲ ὅτι μάτην ἀλγείς τὴν
ψυχὴν νυμεσῶν τὴν οὐδὲν ἀδικήσασαν.

1119 χαίρειν προθυμῇ] ἀνελεῖν αὐτὴν βουλόμενος. 5

1121 ποικίλλεις] σοφίζεις, καλλωπίζεις τῷ λόγῳ.

1124 ὦ παγκάκιστε: αὕτη τοῦ μίσους ἐπίτασις ὅτι
καὶ μνήμην τῆς μητρὸς ἐποιήσατο καὶ οὐ τοῦτο μόνον
ἀλλὰ καὶ Ἡρακλέους ἀκούοντας.

1126 ἔχει γὰρ οὕτως: τὸ γὰρ κατ' αὐτὴν, φησί, 10
πρᾶγμα ἐκτός ἐστιν ἀδικίας ὥς μὴ θεὸν εἶναι τοῦτο
σιωπῇ παραδοῦναι.

1129 λέγ', εὐλαβοῦ δέ: εὐλαβοῦ μὴ δι' ὧν ὑπὲρ
τῆς μητρὸς λέγεις περὶ ἐμὲ φαῦλος ἐξελεγχθῆς.

1131 πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν: πρὸς τίνας; 15
ἄπιστον γὰρ διὰ δυσφημῶν ὥσπερ ἐμαντεύσω τουτ-
έστιν ἄπιστον λέγεις ὅτι ἑαυτὴν ἀνείλεν εἰ μὴ ἄρα
μαντικῆς μετέχων τοῦτο ἔγνωσ ὥς μάντευμα ἄπιστον·
τοῦτο δὲ εἶπεν ἐπειδὴ πολλάκις τὰ μὴ προσδοκώμενα
μαντεύονται οἱ θεοί. 20

1132 πρὸς ἐκτόπου] ὑπὸ ἄλλου ξένου.

1134 στραφεῖη θυμὸς] λήξιεν ἡ ὀργή.

1135 δεινοῦ λόγον: θαυμαστοῦ· ἄπιστον γὰρ εἰ
παύσομαι τῆς ὀργῆς: ὅμως εἰπέ.

1136 ἅπαν τὸ χοῖμ', ἡμαρτε: ζητοῦσα, φησί, 25
χρηστόν τι διαπράξασθαι τοῦ ὅλου πράγματος ἡμαρτεν.

Fol. 78 a 1143 ἰοῦ ἰοῦ: ἀναμιμνησκόμενος τῆς ἀπὸ Δωδώνης
μαντείας ταῦτα λέγει, ἀριθμήσας τὸν χρόνον ἄρτι
ἔγνων ὅτι εἰς ἔσχατον ἤλθον συμφορᾶς.

6 σοφίῃ Br. — 11 μὴ θεόν] μηδὲν L, correxi. — 16 ἄπι-
στῶν L, corr. Lasc. δυσφημῶν L, corr. Neuius.

1147 σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων] ἀντὶ τοὺς σοὺς
ἀδελφούς.

1149 μάτην ἄκοιτιν] τὴν Ἀλκμήνην· τοῦτο δέ
φησιν ὥς ἀνάξια πάσχων.

5 τελευταίαν ἐμοῦ | φήμην] τὴν περὶ τῆς τελευτῆς
μου φήμην.

1151 ἐπακτίᾳ] παραθαλαττία.

1152 ἔδραν] διατριβήν.

1157 εἰς ἡλικίαν ἤκεις ἵνα φανῇς ἄξια πράττων

10 παῖς ἐμὸς εἶναι.

1159 ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον: προμεμαντευμένον,
προειρημένον ὑπὸ τοῦ Διός· οὕτω δὲ διὰ τοῦ σ ἐν τῇ
τραγικῇ λέξει.

1160 πρὸς τῶν πνεόντων: τῶν ζώντων· πνεῦμα
15 γὰρ ἡ ψυχὴ

ψυχὴν ἐκάπυσσεν

καὶ

ὅσα γαῖαν ἐπιπνεῖει τε καὶ ἔρπει·

ἐνθεν γὰρ ἡ ψυχὴ.

20 1163 οὕτω ζῶντα μ' ἔκτεινεν θανόν: δυνάμει
γὰρ αὐτὸς αὐτὸν ἀνείλεν.

1164 φανῶ δ' ἐγώ: ἐρῶ σοι ἄλλην μαντείαν νεο-
τέραν συμφωνοῦσαν τῇ προτέρᾳ.

1167 Σελλῶν εἰσελθόν: ἀκούσας ἔγραψα· ἔθος
25 γὰρ τοὺς χρησμὸν δεχομένους παραχρῆμα γράφειν ἵνα

11 πρόσφαντον (πρόσφατον in textu) ^δπρομεμαντευμένον,
προειρημένον (σ serius additum) L, προμεμαντενομένων, προ-
ειρημένων l. — 12 οὕτω κ. ἐ.] ad Σελλῶν (cf. schol. v. 1167)
refert Br.; πρόσφαντον προσμεμαντευμένον, (οἱ δὲ) προειρη-
μένον ὑπὸ τοῦ Διός· οὕτω δὲ δίχα τοῦ σ κ. ἐ. coni. M. Schmidtius
Didym. p. 90 coll. Hesych. v. πρόσφαντον. — 13 τραγικῇ λέξει
Did. p. 82—111. — 16 ll. γ 467. ἐκάπυσεν L. — 18 ll. ρ 447, al.
ubi ὅσα τε γαῖαν ἐπι.

μὴ ἐπιλάθωνται· ἔνιοι δὲ χωρὶς τοῦ σ γράφουσιν
 Ἑλλοὺς ἀποδεχόμενοι καὶ Ἑλλοπίαν τὴν Δωδώνην
 νομίζουσιν εἶναι· τὴν γὰρ χώραν οὕτως Ἡσίοδος ὀνο-
 μάξει ἐν Ῥοίαις λέγων οὕτως

ἔστί τις Ἑλλοπία πολυλήιος ἥδ' εὐλείμων 5
 ἀφνειή μήλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν·
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες, πολυβοῦται,
 πολλοί, ἀπειρέσιοι, φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων·
 ἐνθα <δὲ> Δωδώνη τις ἐπ' ἐσχατιῇ πεπόλισται,
 τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε καὶ ὃν χρηστήριον εἶναι 10
 τίμιον ἀνθρώποις· ναῖον δ' ἐν πυθμένι φηγοῦ
 ἐνθεν ἐπιχθόνιοι μαντήια πάντα φέρονται
 ὃς δὴ κείθι μολῶν θεὸν ἄμβροτον ἐξερεῖν
 δῶρα φέρον <τ'> ἔλθῃσιν σὺν οἴωνοις ἀγαθοῖσιν·

ἐντεῦθεν δὲ λέγουσιν εἶναι Ἑλλοπιεῖς καὶ τοὺς ἐν 15
 Εὐβοίᾳ οἰκήσαντας.

1168 καὶ πολυγλώσσου δρυός· ἦτοι πολλὰ μαν-
 τευομένης καὶ διὰ τοῦτο πολλὰ φθεγγομένης ἢ τῆς
 διαφόροις διαλέκτοις χρησμευδούσης πρὸς τὴν ἐκάστου
 τῶν μαντευομένων γλῶσσαν. 20

1169 χρόνῳ τῷ ζῶντι· τῷ ὑφ' ἐστῶτι· ὁ γὰρ παρ-
 ελθὼν οἶονεὶ διέφθαρται, ὁ δὲ μέλλον πάλιν ἄδηλος.

1174 ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρά· φανερά, σαφῆ,
 πρόδηλα· ἐπεὶ οὖν, φησὶν, ὁ χρησμὸς ἀπέβη δεῖ σε
 γενέσθαι σύμμαχον ἐμοί. 25

2 et 15] Ἑλλοπίαν et Ἑλλοπιεῖς (sine spiritu) sed 5
 Ἑλλοπία L; Ἑλλοπία alii. — 5 Kinkel. fragm. 150. — 9
 ἐνθα τε Br. ἐνθάδε Strabo VII p. 328. — 10 φίλησε L,
 corr. 1. — 11 ναῖεν (Iupiter) Valekenar.; ναῖον de columbis
 Dodonaeis intellegit Herm. — 12 ἐπιχθονίοις Ruhnkenius. —
 14 τ' addidi. ἔλθῃ L, corr. 1. — 21 ἐφεστῶτι Triclin.

1176 καὶ μὴ ᾽πιμείναι· καὶ μὴ ἀπειθήσας μοι
παροξύνῃς εἰς λοιδορίας κατὰ σοῦ.

ἀπειθοῦντά μοι.

1177 ἀλλ' αὐτὸν εἰκάθοντα· ἀπὸ κοινοῦ τὸ δεῖ,
5 <δεῖ> δέ σε εἰκόντα τῇ ἐμῇ προστάξει πράττειν ὃ
βούλομαι· τὸ γὰρ τοῖς γονεῦσι πείθεσθαι νόμος ἐστὶ
κάλλιστος καὶ εὐκλεής παρὰ πᾶσιν.

1179 ταρβῶ μὲν εἰς λόγον· εὐλαβοῦμαι μὲν εἰς
τοιαύτην ὁμιλίαν ἐλθὼν μὴ οὐχ αἰρετά μοι προτείνῃς
10 πράξω δὲ ὅμως κἂν δεινὰ ᾔ.

εἰς λόγον στάσιν] περιφραστικῶς εἰς λόγους.

1182 ζητεῖς, ἐπάγεις μοι ἀκριβῇ πίστιν.

1183 ἀπιστήσης ἐμοί] γράφε προστήσης ἐμοί,
ἐναντιωθήσῃ· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ βρώσει ψωμῶν
15 προσισταμένων.

1186 ἢ μὴν τί δράσειν;] ἐπὶ τὸ τί δράσαι;

Fol. 78b

1188 ἐπώμοτον] ὄρκιον.

1189 εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις] εἰ παραβαίης τοὺς ὄρκους.

1190 οὐ χρεῖα βλαβῆναί με· ποιήσω γὰρ ἂ προσ-
20 τάξεις μοι· ἢ ποιήσω δὲ εἰ βούλει σύ.

1191 ὕψιστον πάγον· ὕψηλόν ὄρος ἐν Εὐβοίᾳ ἢ
Οἶτη· πᾶν δὲ ὄρος ὄρος τοῦ Ἀἰὸς ὀνομάζεται ἐπεὶ φησιν
ὕψιστον ὄντι τῷ θεῷ ἐν ὕψει τὰς θυσίας ποιεῖσθαι.

1193 ἐξαρέντα σε· ταῖς σαντοῦ χερσὶ μεθ' ὧν
25 θέλεις φίλων· οὐ γὰρ μόνος ἐδύνατο φέρειν αὐτόν.

1197 ἄγριον ἔλαιον] ἄκαρπον ἀγριέλαιον.

2 παροξυνεῖς L, corr. O. Hensius. — 5 δεῖ add. Br. σε ἢ
(deletum) εἰκόντα L. — 13 post προστήσης duo puncta: in L;
προστήσεις Lasc., προστήσει γ' Herm. coll. Ai. v. 1133. — 22
φησιν] Hyllus; monuit Wolf. p. 14. — 24 ἐξαρέντα in textu L.

1201 εἰ δὲ μὴ ταῦτα ποιήσεις διατελέσω ταῖς
κατάραις καὶ καθ' Ἄιδον βαρῶν σε.

1202 ἀραῖος] ἐπάρατος, τιμωρὸς δαίμων.

1203 οἷά μ' εἰργασαι] οἷα θέλεις ἐργάσασθαι κατ'
ἐμοῦ πατροφόντην γενέσθαι παρακελευόμενος. 5

1204 ὅποια δραστέ' ἐστίν] τοιαῦτά σοι παρα-
κελεύομαι οἷα δρᾶσαι ὀφείλεις· εὐεργετήσεις με γάρ.
πατρὸς | ἄλλου] ξένος ἄλλ' οὐκ ἐμὸς ὢν υἱός.

1206 ἐκκαλῇ] ἀναγκάζεις.

1207 παλαμναῖον] ἀλάστορα, μαιφόνον, αὐτόχειρα. 10

1211 ἀλλ' εἰ παραιτῇ τὸ ἀνελεῖν με τὰ ἄλλα
ποιήσον τουτέστι τὴν ὕλην συνάγαγε.

1213 ὅντως οὖν πληρώσεις τὴν πυρὰν τῆς ὕλης;

1214 πάντα, φησί, ποιήσω πλὴν τοῦ σώματος
ἄψασθαι. 15

1216 καὶ ταῦτα μὲν ἀρκέσει βραχὺ δὲ τούτοις
πρόσθεες οἷον ταῖς ἄλλαις εὐεργεσίαις καὶ ἑτέραν βρα-
χεῖαν χάριν πρόσθεες γήμας τὴν Ἰόλην.

1221 σ' ἐπισκῆπτω] ἐντέλλομαί σοι, παροργνῶ.

1224 προσθοῦ δάμαρτα] γυναικα ποιήσον. 20

1225 ἄτοπον γάρ, φησί, τὴν ἄπαξ ἀνακλιθεῖσάν
μοι ἑτέρῳ ξένῳ παρακαθευδῆσαι.

1227 κήδενσον] οἰκείωσαι.

1228 τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐὰν γὰρ ἐν
τοῖς μείζοσι θέμενος <πίστιν> 25

1230 τὸ θυμοῦσθαι εἰ μὴ πεισθείην αὐτῷ <κακὸν>
καὶ τὸ πείθεσθαι ὥδε φρονοῦντι δυσχερές.

1232 οὕτω λαλεῖς ὥς μηδὲν πράξων ὦν λέγω.

Pol. 79 a

τά
2 καραῖς L. — 21 συνανακλιθεῖσαν Br. — 25 post θέμενος
in L duo puncta::; πίστιν addidi, lacunam indicavi. — 26 κακὸν
addidi.

1233 τίς γάρ ποθ' ἢ μοι μητροί: τὸ τίς ἐφ' ἑαν-
τοῦ ἐθιμεν ἀντὶ τοῦ πῶς ἂν ἐγὼ ἐλοίμην γῆμαι αὐτὴν
τὴν τῶν κακῶν αἰτίαν οὔσαν;

1235 τίς ταῦτ' ἂν ὅστις μὴ ᾿ξ ἀλαστόρων: τίς ἂν
5 ταῦτα πράττειν ἔλοιτο ἐκτὸς ὧν μανίας καὶ θεηλασίας;
ἀντὶ τοῦ οὐκ ἂν ἐλοίμην εἰ μὴ μαινοίμην.

1238 οὐ νέμειν ἐμοὶ | φθίνοντι μοῖραν] ἀντὶ τοῦ
μέρος εὐπορίας προσνέμειν μοι.

1239 φθίνοντι] φθειρομένη.

10 1241 ὥς νοσεῖς φράσεις: ὥς φανερός εἶ νοσῶν
χαλεπῶς οὕτως καὶ χαλεπῶς διαλεγόμενος.

1242 σὺ γάρ μ' ἀπ' εὐνασθέντος: σὺ <με>, φησίν,
ἀναταράττεις ἀπὸ τοῦ καταπραυνθέντος κακοῦ μὴ
πειθόμενος.

15 1243 δείλαιος, ὥς ἐς πολλά: ἄτοπον γάρ καὶ ἐναν-
τιοῦσθαι καὶ πείθεσθαι δι' ὃ ἀπορῶ.

1244 δικαιοῖς] δίκαιον νομίζεις.

1245 ἀλλ' ἐκδιδαχθῶ] τοῦτο κατ' ἐρώτησιν.

1247 πράσσειν ἄνωγας: δίκαιόν σοι τοῦτο φαί-
20 νεται, τὸ συναφθῆναί με τῇ Ἰόλῃ; πρὸς ὃν ὅτι οὐκ
ἄδικον τοῦτο ἡγοῦμαι ἀλλὰ εὐσεβές, τὸ πειθαρχεῖν
τῷ πατρί.

1250 θεοῖσι δεικνὺς ἔργον: διαμαρτυρούμενος τοὺς
θεοὺς γαμήσω τὴν Ἰόλῃν.

25 1252 καλῶς τελευτᾷς] ἀντὶ τοῦ καλῶς τὸν λόγον
ἐπεραίωσας.

1253 ὥς πρὶν ἐμπεσεῖν: ὥς [πρὶν] εἰς πυράν με
θῆς πρὶν ταραχθῆναι ὑπὸ τῆς νόσου.

5 θεηλασίας] ηλασίας L, corr. Lasc. — 12 ἐπεινασθέντος L.
με add. Lasc. — 15 ἐς] δὲ l. γὰρ τὸ καὶ l. — 20 με] μαι L,
corr. Lasc. — 26 ἐπερατώσας Neuius. — 27 πρὶν inclusi.

1255 ἔγμονεῖτ'] ἐνεργεῖτε καὶ ἀνακουφίσατε.

παῦλά τοι κακῶν: μόνῃ γὰρ ἀνάπανσις τὸ παρα-
θεῖναι με τῷ πυρὶ καὶ τοιαύτῃ τελευτῇ χρῆσασθαι.

1259 ἄγε νυν πρὶν τήνδ' ἀνακινῆσαι: ἐαυτὸν
παραθαρρύνει ὥστε μὴ βοᾶν κομιζόμενον εἰς τὴν πυράν·⁵
ἄγε οὖν, φησὶν, ὦ σκληρὰ ψυχὴ, ὥς ἀπὸ χαλυβικοῦ
σιδήρου πεποιημένη πρὶν τήνδε ἀνακινῆσαι νόσον
ἐνδοῦσα τὸ σεαυτῆς στόμα ἐμφραγῆναι ὥσανει στόμα
φρέατος λίθῳ κεκολλημένον πρὸς τὸ μηκέτι ὕδωρ ἐν-
ιμᾶσθαι· λείπει δὲ τὸ ὥς, ὥς ἀπὸ χάλυβος γενομένη.¹⁰

1260 χάλυβος λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσ'
λίθινον καὶ σκληρὸν χαλινὸν σαυτῇ ἐπιβαλοῦσα.

1262 ἀνάπαυε βοήν: ἀνάπαυσον τὴν βοήν ὥς <εἰς>
ἐπίχαρτον ἅμα καὶ ἀκούσιον πρᾶγμα χωροῦσα, τὴν
πυράν· πῶς δὲ ἐπίχαρτον καὶ ἀκούσιον; ἐπίχαρτον μὲν¹⁵
ὅτι ἀπαλλάττεται τῆς νόσου ἀκούσιον δὲ ὅτι λυπεῖ
πάντα ἢ ἀποστέρησις τοῦ βίου· παρὰ τὸ

ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.

1264 αἶρετ', ὀπαδοί: οὐκ οἰκέταις ἀλλὰ τοῖς ἀκο-
λουθοῦσιν αὐτῷ ἐξ Εὐβοίας φησί.²⁰

1265 συγγνωμοσύνην: ἐντὶ συγγνώμην, ὅτι κατὰ
γνώμην πατρῶαν τοῦτο ποιῶ.

1268 οἱ φύσαντες καὶ κληζόμενοι: εἰς τὸν Δία ἢ
ἀπότασις τοῦ λόγου· ἐκείνους, φησὶν, ἀγνώμονας
ἡγεῖσθε οἵτινες γεννήσαντες αὐτὸν περιορῶσι τοιαῦτα²⁵
πάσχοντα.

1270 ἐφορᾷ] περιττῇ ἢ πρόθεσις.

4 νῦν L. — 6 χαλυβικοῦ L, corr. Lasc. — 8 σεαυτοῦ L,
corr. Br. — 9 κεκολλημένον L, correxi. — 13 εἰς add. Lasc. —
18 Π. δ 43. — 23 εἰς] πρὸς l.

1272 αἰσχροῖ δ' ἐκείνοις] τοῖς γεννήσασιν ἐπ-
ονεΐδιστα.

1274 τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι] τῷ Ἡρακλεῖ.

1275 χορός· τινὲς Ὑλλος.

5 λείπου μηδὲ σύ, παρθένε· ἔοικεν Ὑλλος ἀποστρα-
φεῖς ταῖς ἀπὸ τοῦ χοροῦ λέγειν [τοῦ] μὴ ἀπολιμπά-
νεσθαι τῶν οἰκῶν ἕως ἂν ἐπανέλθωσιν ἀπὸ τῆς πυρᾶς·
τινὲς δὲ γράφουσιν ἐπ' οἰκῶν τουτέστι μηδὲ ὑμεῖς
περιλείπεσθε ἐνταῦθα ἀλλ' ἀκολουθήσατε.

10 1277 πολλὰ δὲ] λείπει τὸ ἐποίησεν.

Fol. 79 b

λείπει τὸ ἐποίησεν· Δία δὲ τὴν εἰμαρμένην ἣτις
καὶ ἀγαθῶν ἐστὶν αἰτία.

καινοπαγῇ] νεοκατασκευάστα.

1278 κούδεν κ. ἐ.] οὐδὲν τούτων οὐδεὶς ἔπραξεν
15 εἰ μὴ μόνος ὁ Ζεύς.

6 τοῦ omittit l. — 7 ἐπέλθωσιν L, corr. Elmsl. — 8 ἐπ' οἰκῶν]
ἀπ' οἰκῶν in textu L. — 11 Δία] διὰ L, corr. Elmsl. ἥτις

<καινῶν> καὶ ἀγαθῶν Lasc. — 13 καινοπα^γθῇ in textu L.